Šis dokuments ir izveidots vienīgi dokumentācijas nolūkos, un iestādes neuzņemas nekādu atbildību par tā saturu

►B

PADOMES DIREKTĪVA

(1964. gada 26. jūnijs)

par dzīvnieku veselības problēmām, kas ietekmē liellopu un cūku tirdzniecību Kopienā

(64/432/EEK)

(OV 121, 29.7.1964., 1977/64. lpp.)

Grozīta ar:

		Oficiālais Vēstnesis		
		Nr.	Lappuse	Datums
►M1	Council Directive 66/600/EEC of 25 October 1966 (*)	192	3294	27.10.1966.
►M2	Council Directive 70/360/EEC of 13 July 1970 (*)	L 157	40	18.7.1970.
►M3	Council Directive 71/285/EEC of 19 July 1971 (*)	L 179	1	9.8.1971.
►M4	Council Directive 72/97/EEC of 7 February 1972 (*)	L 38	95	12.2.1972.
►M5	Council Directive 72/445/EEC of 28 December 1972 (*)	L 298	49	31.12.1972.
►M6	Padomes Direktīva 72/462/EEK (1972. gada 12. decembris)	L 302	28	31.12.1972.
►M7	Council Directive 73/150/EEC of 5 June 1973 (*)	L 172	18	28.6.1973.
►M8	Council Directive 74/387/EEC of 15 July 1974 (*)	L 202	36	24.7.1974.
►M9	Padomes Direktīva 75/379/EEK (1975. gada 24. jūnijs)	L 172	17	3.7.1975.
►M10	Padomes Direktīva 77/98/EEK (1976. gada 21. decembris)	L 26	81	31.1.1977.
►M11	Council Directive 79/109/EEC of 24 January 1979 (*)	L 29	20	3.2.1979.
►M12	Council Directive 79/111/EEC of 24 January 1979 (*)	L 29	26	3.2.1979.
►M13	Council Directive 80/219/EEC of 22 January 1980 (*)	L 47	25	21.2.1980.
►M14	Council Directive 80/1098/EEC of 11 November 1980 (*)	L 325	11	1.12.1980.
►M15	Council Directive 80/1102/EEC of 11 November 1980 (*)	L 325	18	1.12.1980.
►M16	grozīta ar Council Directive 85/571/EEC of 19 December 1985 (*)	L 372	12	31.12.1985.
►M17	Padomes Direktīva 80/1274/EEK (1980. gada 22. decembris)	L 375	75	31.12.1980.
►M18	Padomes Direktīva 81/476/EEK (1981. gada 24. jūnijs)	L 186	20	8.7.1981.
►M19	Council Directive 82/61/EEC of 26 January 1982 (*)	L 29	13	6.2.1982.
►M20	Padomes Direktīva 82/893/EEK (1982. gada 21. decembris)	L 378	57	31.12.1982.
►M21	Council Directive 83/646/EEC of 13 December 1983 (*)	L 360	44	23.12.1983.
►M22	Padomes Direktīva 84/336/EEK (1984. gada 19. jūnijs)	L 177	22	4.7.1984.
►M23	Padomes Direktīva 84/643/EEK (1984. gada 11. decembris)	L 339	27	27.12.1984.
►M24	Council Directive 84/644/EEC of 11 December 1984 (*)	L 339	30	27.12.1984.
►M25	Council Directive 85/320/EEC of 12 June 1985 (*)	L 168	36	28.6.1985.
►M26	Padomes Direktīva 85/586/EEK (1985. gada 20. decembris)	L 372	44	31.12.1985.
►M27	Council Regulation (EEC) No 3768/85 of 20 December 1985 (*)	L 362	8	31.12.1985.
►M28	Padomes Lēmums 87/231/EEK (1987. gada 7. aprīlis)	L 99	18	11.4.1987.
►M29	Padomes Direktīva 87/489/EEK (1987. gada 22. septembris)	L 280	28	3.10.1987.
►M30	Council Directive 88/406/EEC of 14 June 1988 (*)	L 194	1	22.7.1988.

(*) Šis tiesību akts nekad nav publicēts latviešu valodā.

►**M31**	Council Directive 89/360/EEC of 30 May 1989 (*)	L 153	29	6.6.1989.
►**M32**	Padomes Direktīva 89/662/EEK (1989. gada 11. decembris)	L 395	13	30.12.1989.
►**M33**	Council Directive 90/422/EEC of 26 June 1990 (*)	L 224	9	18.8.1990.
►**M34**	Padomes Direktīva 90/423/EEK (1990. gada 26. jūnijs)	L 224	13	18.8.1990.
►**M35**	Padomes Direktīva 90/425/EEK (1990. gada 26. jūnijs)	L 224	29	18.8.1990.
►**M36**	Council Directive 91/499/EEC of 26 June 1991 (*)	L 268	107	24.9.1991.
►**M37**	Padomes Direktīva 91/687/EEK (1991. gada 11. decembris)	L 377	16	31.12.1991.
►**M38**	Padomes Direktīva 92/65/EEK (1992. gada 13. jūlijs)	L 268	54	14.9.1992.
►**M39**	Padomes Direktīva 92/102/EEK (1992. gada 27. novembris)	L 355	32	5.12.1992.
►**M40**	Council Directive 94/42/EC of 27 July 1994 (*)	L 201	26	4.8.1994.
►**M41**	Council Directive 95/25/EC of 22 June 1995 (*)	L 243	16	11.10.1995.
►**M42**	Padomes Direktīva 97/12/EK (1997. gada 17. marts)	L 109	1	25.4.1997.
►**M43**	grozīta ar Padomes Direktīvu 98/99/EK (1998. gada 14. decembris)	L 358	107	31.12.1998.
►**M44**	Padomes Direktīva 98/46/EK (1998. gada 24. jūnijs)	L 198	22	15.7.1998.
►**M45**	Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2000/15/EK (2000. gada 10. aprīlis)	L 105	34	3.5.2000.
►**M46**	Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2000/20/EK (2000. gada 16. maijs)	L 163	35	4.7.2000.
►**M47**	Komisijas Lēmums 2001/298/EK (2001. gada 30. marts)	L 102	63	12.4.2001.
►**M48**	Komisijas Regula (EK) Nr. 535/2002 (2002. gada 21. marts)	L 80	22	23.3.2002.
►**M49**	Komisijas Regula (EK) Nr. 1226/2002 (2002. gada 8. jūlijs)	L 179	13	9.7.2002.
►**M50**	Padomes Regula (EK) Nr. 21/2004 (2003. gada 17. decembris)	L 5	8	9.1.2004.
►**M51**	Padomes Regula (EK) Nr. 1/2005 (2004. gada 22. decembris)	L 3	1	5.1.2005.
►**M52**	Komisijas Lēmums 2006/911/EK (2006. gada 5. decembris)	L 346	41	9.12.2006.
►**M53**	Padomes Direktīva 2006/104/EK (2006. gada 20. novembrī)	L 363	352	20.12.2006.
►**M54**	Komisijas Lēmums 2007/729/EK (2007. gada 7. novembris)	L 294	26	13.11.2007.
►**M55**	Padomes Direktīva 2008/73/EK (2008. gada 15. jūlijs)	L 219	40	14.8.2008.
►**M56**	Komisijas Lēmums 2008/984/EK (2008. gada 10. decembris)	L 352	38	31.12.2008.
►**M57**	Komisijas Lēmums 2009/976/ES (2009. gada 15. decembris)	L 336	36	18.12.2009.
►**M58**	Padomes Direktīva 2013/20/ES (2013. gada 13. maijs)	L 158	234	10.6.2013.

Grozīta ar:

►**A1**	Dānijas, Īrijas un Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotās Karalistes pievienošanās akts	L 73	14	27.3.1972.
►**A2**	Grieķijas pievienošanās akts	L 291	17	19.11.1979.
►**A3**	Austrijas, Zviedrijas un Somijas pievienošanās akts	C 241	21	29.8.1994.
►**A4**	Akts par Čehijas Republikas, Igaunijas Republikas, Kipras Republikas, Latvijas Republikas, Lietuvas Republikas, Ungārijas Republikas, Maltas Republikas, Polijas Republikas, Slovēnijas Republikas un Slovākijas Republikas pievienošanās nosacījumiem un pielāgojumiem līgumos, kas ir Eiropas Savienības pamatā	L 236	33	23.9.2003.

▼B

PADOMES DIREKTĪVA

(1964. gada 26. jūnijs)

par dzīvnieku veselības problēmām, kas ietekmē liellopu un cūku tirdzniecību Kopienā

(64/432/EEK)

EIROPAS EKONOMIKAS KOPIENAS PADOME,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas kopienas dibināšanas līgumu, un jo īpaši tā 43. un 100. pantu,

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu,

ņemot vērā Asamblejas atzinumu ([1]),

ņemot vērā Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ([2]),

tā kā Padomes Regula Nr. 20 par pakāpenisku cūkgaļas tirgus kopīgas organizācijas izveidi ([3]) ir jau spēkā, un tiks pieņemta līdzīga regula par liellopu gaļu un teļa gaļu, un tā kā šīs regulas attiecas arī uz tirdzniecību ar dzīviem dzīvniekiem;

tā kā Regula Nr. 20 aizstāj daudzus tradicionālos aizsardzības līdzekļus uz robežas ar vienotu sistēmu, kas izveidota, lai īpaši sekmētu Kopienas iekšējo tirdzniecību; tā kā regula, kas tiks pieņemta par liellopu gaļu un teļa gaļu, ir arī paredzēta, lai novērstu šķēršļus šādai tirdzniecībai;

tā kā iepriekšminētās direktīvas ieviešana nedos vēlamo rezultātu, kamēr Kopienas iekšējo tirdzniecību ar liellopiem un cūkām kavēs dalībvalstu atšķirīgās veselības prasības;

tā kā, lai novērstu šīs atšķirības, jāveic pasākumi kopīgai lauksaimniecības politikai un atbilstīgi jau pieņemtajām vai sagatavošanā esošajām regulām par pakāpenisku tirgu kopīgas organizācijas izveidi; tā kā tādēļ dalībvalstu dzīvnieku veselības noteikumi jātuvina;

tā kā dalībvalstu tiesības saskaņā ar līguma 36. pantu turpināt piemērot aizliegumus vai ierobežojumus importam, eksportam vai tranzīta precēm, kas pamatoti ar cilvēku un dzīvnieku veselības un dzīvības aizsardzību, tomēr neatbrīvo tās no pienākuma tuvināt noteikumus, kurus pamato šie aizliegumi un ierobežojumi, ciktāl šīs atšķirības noteikumos kavē kopējās lauksaimniecības politikas ieviešanu un darbību;

([1]) OJ No 61, 19.4.1963., 1254./63. lpp.
([2]) OJ No 121, 29.7.1964., 2009./64. lpp.
([3]) OJ No 30, 20.4.1962., 945./62. lpp.

▼B

tā kā saistībā ar šādu tuvināšanu eksportētājvalsts pienākums ir nodrošināt to, ka tie liellopi un cūkas, kuru audzēšana, ražošana vai kaušana paredzēta Kopienas iekšējai tirdzniecībai, ka vietas, no kurām šie dzīvnieki nāk un tiek nosūtīti, kā arī izmantotie transporta līdzekļi atbilst noteiktām dzīvnieku veselības prasībām tā, lai nodrošinātu, ka dzīvnieki nav lipīgas vai infekcijas slimības avots;

tā kā, lai dalībvalstis varētu būt drošas, ka šīs prasības ir izpildītas, ir jāparedz tas, ka valsts pilnvarots veterinārārsts izdod veterināro sertifikātu, kas būs pievienots dzīvnieku sūtījumam līdz galamērķim;

tā kā dalībvalstīm jābūt tiesībām aizliegt ievest savā teritorijā liellopus un cūkas, ja atklāj, ka tie ir slimi vai ir aizdomas, ka tie ir slimi ar lipīgu vai infekcijas slimību, ja tie var izplatīt šo slimību, paši ar to neslimojot, vai ja tie neatbilst Kopienas dzīvnieku veselības noteikumiem;

tā kā nav iemesla atļaut dalībvalstīm aizliegt ievest savā teritorijā liellopus un cūkas citu iemeslu dēļ, izņemot dzīvnieku veselības dēļ, un tā kā tādēļ nosūtītajam pēc viņa paša lūguma vai pēc viņa pārstāvja lūguma būtu jāļauj ievest atpakaļ dzīvniekus eksportētājvalstī, ja vien nav iemeslu, lai secinātu pretējo;

tā kā aizlieguma vai ierobežojuma gadījumā dzīvnieku nosūtītājam vai viņa pārstāvim un centrālajai kompetentajai eksportētājvalsts iestādei jādara zināmi iemesli tā, lai tās būtu informētas par to, kāpēc tika noteikti šādi pasākumi;

tā kā gadījumā, ja rodas strīds starp nosūtītāju un galamērķa dalībvalsts iestādi par aizlieguma vai ierobežojuma pamatotību, nosūtītājam būtu jādot iespēja saņemt atzinumu no veterinārijas eksperta, ko viņš drīkst izraudzīties no Komisijas sastādītā saraksta;

tā kā šķiet, ka dažos gadījumos un noteiktām dzīvnieku kategorijām šīs direktīvas vispārējos noteikumus drīkst atvieglot, neradot risku veselībai, atļaujot galamērķa dalībvalstīm noteikt vispārējus vai speciālus izņēmumus;

tā kā konkrētās jomās ar īpašām problēmām dalībvalstu noteikumus nevar tuvināt pirms ir veikta pilnīgāka izpēte;

tā kā B līdz D pielikumos drīkst paredzēt vienkāršotu izmaiņu veikšanas kārtību, jo noteikumi šajos pielikumos ir tehniska rakstura, un tos var mainīt; tā kā tādēļ šādu izmaiņu veikšana pēc konsultācijām ar dalībvalstīm būtu jāuztic Komisijai,

IR PIEŅĒMUSI ŠO DIREKTĪVU.

▼M42

1. pants

Šī direktīva attiecas uz Kopienas iekšējo tirdzniecību ar liellopiem un cūkām, izņemot savvaļas cūkas, kā noteikts 2. panta e) apakšpunktā Direktīvā 80/217/EEK ([1]), neierobežojot noteikumus, kas izklāstīti

([1]) OV L 47, 21. 2 1980., 11. lpp. Direktīva, kurā jaunākie grozījumi izdarīti ar Direktīvu 93/384/EEK (OV L 166,8.7.1993., 34. lpp.).

▼**M42**

Direktīvās 80/215/EEK ([1]), 85/511/EEK, 88/407/EEK ([2]), 89/608/EEK ([3]), 90/425/EEK, 90/429/EEK ([4]), 90/667EEK ([5]), 91/496/EEK, 91/628/EEK ([6]), 92/102/EEK ([7]), 92/119/EEK un Lēmumā 90/424/EEK ([8]).

2. pants

1. Piemēro Direktīvas 90/425/EEK 2. pantā un Direktīvas 91/628/EEK 2. pantā dotās definīcijas.

2. Bez tam šajā direktīvā piemēro šādas definīcijas:

a) ganāmpulks ir dzīvnieku grupa, kuru kā epidemioloģisku vienību tur saimniecībā (Direktīvas 92/102 2. panta b) punkta nozīmē); ja saimniecībā tur vairāk par vienu ganāmpulku, tad katrs no šiem ganāmpulkiem veido atsevišķu vienību ar vienādu veselības statusu;

b) kaujamie dzīvnieki ir liellopi (tai skaitā *Bison bison* un *Bubalus bubalus* sugu dzīvnieki) vai arī cūkas, ko paredzēts nogādāt uz kautuvi vai savākšanas centru, no kura šos dzīvniekus var nogādāt tikai uz kautuvi;

c) vaislas vai rūpnieciski izmantojamie dzīvnieki ir liellopi (tai skaitā *Bison bison* un *Bubalus bubalus* sugu dzīvnieki) vai arī cūkas, izņemot tos, uz kuriem attiecas b) apakšpunkts, tai skaitā dzīvnieki, kas ir paredzēti vaislai, piena vai gaļas ražošanai, darba dzīvnieki, izstāžu dzīvnieki, izņemot dzīvniekus, kas piedalās kultūras vai sporta pasākumos;

d) no tuberkulozes oficiāli brīvs liellopu ganāmpulks ir liellopu ganāmpulks, kas atbilst ►**M43** A pielikuma I daļas 1. un 2. punktā ◄ izklāstītajiem nosacījumiem;

e) no tuberkulozes oficiāli brīva dalībvalsts vai dalībvalsts rajons ir dalībvalsts vai dalībvalsts daļa, kas atbilst ►**M43** A pielikuma I daļas 4. un 5. punktā ◄ izklāstītajiem nosacījumiem;

f) no brucelozes oficiāli brīvs liellopu ganāmpulks ir liellopu ganāmpulks, kas atbilst ►**M43** A pielikuma II daļas 1. un 2. punktā ◄ izklāstītajiem nosacījumiem;

g) no brucelozes oficiāli brīvs rajons ir dalībvalsts rajons, kas atbilst A pielikuma II sadaļas 7., 8. un 9. punktā izklāstītajiem nosacījumiem;

h) no brucelozes oficiāli brīva dalībvalsts ir dalībvalsts, kas atbilst ►**M43** A pielikuma II daļas 7., 8. un 9. punktā ◄ izklāstītajiem nosacījumiem;

([1]) OV L 47, 21.2.1980., 4. lpp. Direktīva, kurā jaunākie grozījumi izdarīti ar Direktīvu 91/687/EEK (OV L 377, 31.12.1991., 16. lpp.).
([2]) OV L 194, 22.7.1988., 10. lpp. Direktīva, kurā jaunākie grozījumi izdarīti ar Direktīvu 93/60/EEK (OV L 186, 28.7.1993., 28. lpp.).
([3]) OV L 351, 2.12.1989., 34. lpp.
([4]) OV L 224, 18.8.1990., 62. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar 1994. gada Iestāšanās aktu.
([5]) OV L 363, 27.12.1990., 51. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Direktīvu 92/118/EEK.
([6]) OV L 340, 11.12.1991., 17. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Direktīvu 95/29/EK (OV L 148, 30.6.1995., 52. lpp.).
([7]) OV L 355, 5.12.1992., 32. lpp.. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar 1994. gada Pievienošanās aktu.
([8]) OV L 224, 18.8.1990., 19. lpp. Lēmumā jaunākie grozījumi izdarīti ar Lēmumu 94/370/EK (OV L 168, 2.7.1994., 31. lpp.).

▼**M42**

i) no brucelozes brīvs liellopu ganāmpulks ir liellopu ganāmpulks kas atbilst ►**M43** A pielikuma II daļas 4. un 5. punktā ◄ izklāstītajiem nosacījumiem;

j) no govju enzootiskās leikozes oficiāli brīvs ganāmpulks ir ganāmpulks, kas atbilst D pielikuma I sadaļas A un B daļā izklāstītajiem nosacījumiem;

k) no govju enzootiskās leikozes oficiāli brīva dalībvalsts vai rajons ir rajons vai dalībvalsts, kas atbilst ►**M43** D pielikuma I sadaļas E un F daļā ◄ izklāstītajiem nosacījumiem;

l) valsts pilnvarots veterinārārsts ir veterinārārsts, ko norīko dalībvalsts kompetentā iestāde;

m) apstiprināts veterinārārsts ir jebkurš veterinārārsts, ko saskaņā ar 14. panta 3. punkta B daļas noteikumiem apstiprina kompetentā iestāde;

n) obligāti izziņojamas slimības ir E pielikuma I daļā uzskaitītās slimības;

o) savākšanas centrs ir saimniecība, neliels savākšanas centrs vai tirgus, kurā savāc liellopus un cūkas no dažādām saimniecībām, lai izveidotu tirdzniecībai paredzētos dzīvnieku sūtījumus. Šiem savākšanas centriem ir jāsaņem atļauj nodarboties ar tirdzniecību un tiem ir jāatbilst 11. pantā izklāstītajām prasībām;

p) rajons ir vismaz 2000 km^2 liela dalībvalsts teritorijas daļa, uz ko attiecas kompetento iestāžu inspekcijas un kurā ietilpst vismaz viens no šiem administratīvajiem apgabaliem:

— Beļģijā:	provinceprovincie
— Vācijā:	Regierungsbezirk
— Dānijā:	*amt*vai*island*
— Francijā:	département
— Itālijā:	provincia
— Luksemburgā:	-
— Nīderlandē:	rrv-kring
— Apvienotajā Karalistē:	Anglija, Velsa un Ziemeļīrija:-*county* Skotija: *district vai island area*
— Īrijā:	county
— Grieķijā:	νόμος
— Spānijai:	provincia
— Portugālei:	kontinents: *distrito*, un pārējās Portugāles teritorijas daļas: *região autónoma*
— Austrijā:	Bezirk
— Zviedrijā:	län
— Somijā:	lääni/län

▼**A4**

— Čehijas Republikā:	kraj
— Igaunijā:	maakond
— Kiprā:	επαρχία (rajons)
— Latvijā:	rajons

▼A4

— Lietuvā:	apskritis
— Ungārijā:	megye
— Maltā:	—
— Polijā:	powiat
— Slovēnijā:	območje
— Slovākijā:	kraj

▼M53

— Bulgārijā:	област
— Rumānija:	judeţ

▼M58

— Horvātijā:	županija;

▼M42

q) tirdzniecības aģents ir jebkura fiziska vai juridiska persona, kas tieši vai netieši pērk un pārdod dzīvniekus komerciālos nolūkos, kam ir regulārs šo dzīvnieku apgrozījums un kas vēlākais 30 dienu laikā pēc nopirkšanas dzīvniekus pārdod tālāk vai arī pārvieto uz citām telpām, kuras atrodas viņa īpašumā, un kas atbilst 13. panta nosacījumiem.

3. pants

1. Katra dalībvalsts nodrošina, lai no tās teritorijas uz citas dalībvalsts teritoriju nosūtītu tikai tādus dzīvniekus, kas atbilst šajā direktīvā izklāstītajiem nosacījumiem.

2. Liellopi un cūkas, uz kuriem attiecas šī direktīva:

a) ir jāpakļauj:

— identitātes kontrolei,

— klīniskai inspekcijai, ko pilnvarots veterinārārsts veic 24 stundas pirms aizvešanas, un dzīvniekiem nedrīkst būt klīniskas slimības pazīmju;

b) nedrīkst būt iegūti no saimniecības vai rajona, kam saskaņā ar Kopienas un/vai valsts tiesību aktiem veselības nolūkos ir noteikti aizliegumi vai ierobežojumi attiecībā uz konkrēto sugu dzīvniekiem;

c) ir jāidentificē, kā noteikts Direktīvā 92/102/EEK;

▼M50

d) cūkas identificē saskaņā ar Direktīvas 92/102/EEK noteikumiem, un liellopus — saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1760/2000 noteikumiem;

▼M42

e) ir jāatbilst 4. un 5. panta noteikumiem.

4. pants

1. Liellopi un cūkas, uz ko attiecas šī direktīva, pārvietošanas laikā no izcelsmes saimniecības līdz galamērķim nekādā gadījumā nedrīkst

▼**M42**

nonākt kontaktā ar pārnadžiem, kuriem ir cits veselības statuss.

2. Liellopi un cūkas, uz ko attiecas šī direktīva, ir jāpārvadā transporta līdzekļos, kas atbilst Direktīvas 91/628/EEK, kā arī 12. panta prasībām.

3. Noteikumus, ar kuriem apstiprina vietas, kurās veic tīrīšanu un dezinfekciju, nosaka saskaņā ar 17. pantā izklāstīto kārtību.

5. pants

1. Liellopiem un cūkām, uz ko attiecas šī direktīva, pārvešanas laikā uz galamērķi, jābūt pievienotam veterinārajam ►**M43** sertifikātam, kas pēc vajadzības atbilst F pielikumā noteiktajam 1. vai 2. paraugam ◄. Šis sertifikāts ir viena lapa, bet gadījumos, kad ir vajadzīgas vairākas lapas, šīm lapām ir jāveido integrēts veselums, tās nedrīkst atdalīt un uz tām ir jābūt sērijas numuriem. Sertifikātu aizpilda dienā, kad notiek veterinārā pārbaude, vismaz vienā no galamērķa valsts oficiālajām valodām. Sertifikāts ir derīgs 10 dienas pēc tam, kad izdarīta veterinārā pārbaude.

2. Dzīvnieku sūtījuma veterināro pārbaudi veterinārā sertifikāta izsniegšanai (ieskaitot papildus garantijas) var veikt izcelsmes saimniecībā vai arī savākšanas centrā. Šajā nolūkā kompetentā iestāde nodrošina, ka valsts pilnvarots veterinārārsts visus sertifikātus aizpilda pēc ekspertīzēm, vizītēm un pārbaudēm, kā noteikts šajā direktīvā.

Tomēr attiecībā uz:

a) dzīvniekiem, kas ievesti no apstiprinātiem savākšanas centriem, šādu sertifikāciju veic:

   — pamatojoties uz izcelsmes saimniecības pilnvarotā veterinārārsta aizpildītu oficiālu dokumentu, kas ietver vajadzīgo informāciju, vai

   — ar ►**M43** sertifikātu, kas pēc vajadzības atbilst F pielikumā dotajam 1. vai 2. paraugam ◄, kuru pienācīgi ir aizpildījis un apstiprinājis izcelsmes saimniecības pilnvarotais veterinārārsts;

b) dzīvniekus no apstiprinātas saimniecības, kas piedalās 14. pantā noteiktajā uzraudzības sistēmā sertificē:

   — pamatojoties uz oficiālu dokumentu, kurā ietverta vajadzīgā informācija un ko aizpildījis izcelsmes saimniecības apstiprinātais veterinārārsts, vai

   — ar ►**M43** sertifikātu, kas pēc vajadzības atbilst F pielikumā dotajam 1. vai 2. paraugam ◄, kuru savlaicīgi ir aizpildījis un apstiprinājis izcelsmes saimniecības apstiprinātais veterinārārsts.

Šajā nolūkā pilnvarotais veterinārārsts nodrošina, ka vajadzības gadījumā tiek izpildītas papildus garantijas, ko nosaka Kopienas tiesību akti.

▼**M42**

3. Savākšanas centra pilnvarotais veterinārārsts veic visas vajadzīgās pārbaudes tiem dzīvniekiem, kas nonāk centrā.

4. Pilnvarotais veterinārārsts, kas aizpilda ►**M43** sertifikātu, kas pēc vajadzības atbilst F pielikumā dotajam 1. vai 2. paraugam, C daļai ◄ nodrošina, ka pārvietošanu sertifikāta izsniegšanas dienā reģistrē *Animo* sistēmā.

5. Dzīvniekus, uz kuriem attiecas šī direktīva, var pārvest caur savākšanas centru, kas atrodas citā dalībvalstī, un tad nosūtīt uz galamērķa dalībvalsti. Šajā gadījumā ►**M43** sertifikātu, kas pēc vajadzības atbilst F pielikumā dotajam 1. vai 2. paraugam ◄ ►**M43** (ieskaitot C daļu) ◄ aizpilda valsts pilnvarotais veterinārārsts, kas darbojas dzīvnieku izcelsmes dalībvalstī. Par tranzīta savākšanas centru atbildīgais pilnvarotais veterinārārsts nodrošina sertifikāciju galamērķa valstij, aizpildot otru sertifikātu, saskaņā ar ►**M43** sertifikātu, kas pēc vajadzības atbilst F pielikumā dotajam 1. vai 2. paraugam, ◄ indosējot ar oriģināla sērijas numuru un pievienojot oriģinālo sertifikātu vai arī tā oficiāli indosētu kopiju. Šajā gadījumā sertifikātu kopējais derīguma termiņš nepārsniedz 1. punktā noteikto.

6. pants

1. Vaislas dzīvniekiem un rūpnieciski izmantojamiem dzīvniekiem papildus 3., 4. un 5. panta prasībām jābūt:

— turētiem vienā izcelsmes saimniecībā 30 dienas pirms iekraušanas vai arī kopš dzimšanas, ja dzīvnieki ir jaunāki par 30 dienām. Valsts pilnvarotajam veterinārārstam, ņemot vērā 3. panta 2. punkta c) apakšpunktā noteikto oficiālo identifikāciju un oficiālos ierakstus, ir jāpārliecinās, ka dzīvnieki atbilst šim nosacījumam un turklāt šo dzīvnieku izcelsme ir Kopienā, vai arī tie ir importēti Kopienā no trešām valstīm saskaņā ar Kopienas tiesību aktiem attiecībā uz veterināro jomu.

Tomēr, ja dzīvniekus pārvieto caur apstiprinātu savākšanas centru, kas atrodas to izcelsmes dalībvalstī, laika posms, kurā dzīvniekus savāc ārpus to izcelsmes saimniecības, nedrīkst pārsniegt sešas dienas:

— attiecībā uz dzīvniekiem, kurus no trešās valsts importē dalībvalstī, kas nav to galamērķis, pēc iespējas ātrāk pārved uz galamērķa dalībvalsti, izmantojot sertifikātu, ko izsniedz saskaņā ar Direktīvas 91/496/EEK 7. pantu,

— attiecībā uz dzīvniekiem, kurus importē no trešās valsts, ierodoties galamērķī un pirms turpmākas pārvietošanas, jāievēro šīs direktīva prasībām, īpaši pirmajā ievilkumā minētā prasība par atrašanās laiku, un tos drīkst ievest ganāmpulkā tikai pēc tam, kad par minēto saimniecību atbildīgais veterinārārsts ir apstiprinājis, ka attiecīgie dzīvnieki neapdraud saimniecības veselības statusu.

Ja saimniecībā ieved dzīvnieku, kas ir importēts no trešās valsts, šī saimniecība 30 dienas nedrīkst pārdot nevienu no saviem dzīvniekiem, izņemot, ja importētais dzīvnieks bijis izolēts no pārējiem saimniecības dzīvniekiem.

▼M42

2. Vaislas un rūpnieciski izmantojamajiem liellopiem papildus 3., 4. un 5. panta prasībām:

a) ►M55 ir jābūt no ganāmpulka, kas ir oficiāli brīvs no tuberkulozes, un dzīvniekiem, kuri ir vecāki par sešām nedēļām, ir bijusi negatīva reakcija uz intradermālo tuberkulīna testu, kas veikts saskaņā ar B pielikuma 2.2. punkta noteikumiem 30 dienu laikā pirms izcelsmes ganāmpulka atstāšanas vai vietā un apstākļos, kas jānosaka saskaņā ar 17. pantā izklāstīto procedūru. ◄

Intradermāls tuberkulīna tests nav vajadzīgs, ja dzīvnieki ir iegūti no tuberkulozes oficiāli brīvā dalībvalstī vai dalībvalsts daļā, kā arī dalībvalstī vai dalībvalsts daļā ar apstiprinātu uzraudzība sistēmu;

b) nekastrētiem dzīvniekiem, kuri ir vecāki par 12 mēnešiem un kuri iegūti no liellopu ganāmpulka, kas ir oficiāli brīvs no brucelozes, seruma aglutinācija reakcijā vai arī jebkurā testā, ko Pastāvīgā veterinārijas komiteja (PVK) apstiprina pēc attiecīgo protokolu pieņemšanas un ko saskaņā ar C pielikuma A sadaļas normām veic 30 dienas pirms tam, kad dzīvnieki atstāj izcelsmes saimniecību, ir jākonstatē brucellu skaits, kas ir zemāks par 30 starptautisko aglutinācijas vienību (SV) mililitrā.

Šī seruma aglutinācijas reakcija (vai arī jebkurš tests, ko PVK kārtībā apstiprina pēc attiecīgo protokolu pieņemšanas) nav vajadzīgs, ja dzīvnieki ir iegūti no brucelozes oficiāli brīvā dalībvalstī vai dalībvalsts daļā, kā arī dalībvalstī vai arī dalībvalsts daļā ar apstiprinātu uzraudzības sistēmu;

c) ir jābūt iegūtiem no ganāmpulka, kas oficiāli brīvs no govju enzootiskās leikozes, bet visiem dzīvniekiem, kas ir vecāki par 12 mēnešiem, ir jākonstatē negatīva reakcija individuālā testā, ko atbilstoši D pielikuma noteikumiem veic 30 dienas pirms tam, kad dzīvnieks atstāj izcelsmes ganāmpulku.

Tests nav vajadzīgs, ja dzīvnieku izcelsme ir no govju enzootiskās leikozes oficiāli brīvā dalībvalstī vai dalībvalsts daļā, kā arī dalībvalstī vai dalībvalsts daļā ar apstiprinātu uzraudzības sistēmu;

d) ceļā no izcelsmes saimniecības līdz galamērķim nekādā gadījumā nedrīkst nonākt kontaktā ar liellopiem, kas atbilst tikai 3. punkta prasībām ;

▼M46

e) līdz 2000. gada 31. decembrim nav pakļauti pārbaudei saskaņā ar a) vai b) apakšpunktā izklāstītajām prasībām liellopi, kas paredzēti gaļas ražošanai un kuru vecums nav sasniedzis 30 mēnešus:

— kas nāk no liellopu saimniecības, kas oficiāli atzīta kā tuberkulozes un brucelozes neskarta,

— kam ir veterinārais sertifikāts ar pienācīgi aizpildītu A iedaļas 7. punktu F pielikuma 1. paraugā,

— kas tiek uzraudzīti līdz to kaušanas brīdim,

— kas, tos pārvadājot, nav nonākuši saskarsmē ar liellopiem no ganāmpulkiem, kuri nav oficiāli brīvi no šīm slimībām,

▼M46

un ar nosacījumu, ka:

— šī kārtība ierobežo tikai tirdzniecību starp dalībvalstīm vai dalībvalstu reģioniem ar vienādu veselības statusu attiecībā uz tuberkulozi vai brucelozi,

— saņēmējas dalībvalstis veic visus vajadzīgos pasākumus, lai nepieļautu vietējo ganāmpulku inficēšanu,

— dalībvalstis izmanto piemērotu kārtību izlases veida paraugu ņemšanai, pārbaudēm un kontrolēm, kas nodrošina šo noteikumu efektīvu izpildi,

— Komisija uzrauga šīs direktīvas pienācīgu izpildi, lai panāktu pilnīgu atbilstību šiem noteikumiem dalībvalstīs.

▼M42

3. Kaujamajiem liellopiem, papildus 3., 4. un 5. panta prasībām, ir jābūt no ganāmpulkiem, kas oficiāli brīvi no tuberkulozes un govju enzootiskās leikozes, bet nekastrētiem liellopiem ir jābūt iegūtiem no tādiem ganāmpulkiem, kas ir oficiāli atzīti par brīviem arī no brucelozes.

Tomēr galamērķa valstis līdz ►M46 2000. gada 31. decembrim ◄ var piešķirt Spānijai vispārējas vai ierobežotas licences, kas ļautu to teritorijās ievest kaujamos dzīvniekus no ganāmpulkiem, kas nav oficiāli brīvi no tuberkulozes, govju enzootiskās leikozes un brucelozes, ja šādus dzīvniekus:

— 30 dienas pirms uzņemšanas pakļauj nepieciešamajiem testiem, kas ir noteikti B, C un D pielikumos, un testu rezultāti ir negatīvi,

— pēc ievešanas galamērķa valstī nekavējoties nogādā kautuvē un pēc iespējas ātrāk, vēlākais 72 stundu laikā pēc ievešanas, nokauj saskaņā ar dzīvnieku veselības prasībām.

▼M55

6.a pants

Dalībvalstis izraugās valsts institūtus, valsts references laboratorijas vai oficiālos institūtus, kuri atbild par to diagnozes standartu un metožu saskaņošanu, kas minēti A līdz D pielikumā. Tās atjaunina minēto iestāžu sarakstus un dara tos pieejamus pārējām dalībvalstīm un sabiedrībai.

Minēto valsts institūtu, valsts references laboratoriju un oficiālo institūtu uzdevumi un pienākumi ir aprakstīti B un C pielikumā un D pielikuma II nodaļā.

Saskaņā ar 17. panta 2. punktā minēto procedūru var pieņemt sīki izstrādātus noteikumus šā panta vienādai piemērošanai.

▼M42

7. pants

Kaujamos dzīvniekus, kas pēc ievešanas galamērķa valstī nogādāti uz:

— kautuvi, ir jānokauj pēc iespējas ātrāk un ne vēlāk kā 72 stundas pēc ievešanas, saskaņā ar dzīvnieku veselības prasībām, vai

▼M42

— apstiprinātu savākšanas centru, pēc tirgus ir jānogādā tieši uz kautuvi, lai tos pēc iespējas ātrāk un ne vēlāk kā trīs dienu laikā pēc ievešanas savākšanas centrā nokautu saskaņā ar dzīvnieku veselības prasībām. Dzīvnieki, uz kuriem attiecas šī direktīva, ceļā no savākšanas centra līdz kautuvei nekādā gadījumā nedrīkst nonākt kontaktā ar citiem pārnadžiem, izņemot tos, kas atbilst šīs direktīvas nosacījumiem.

8. pants

Dalībvalstis nodrošina, ka kompetento iestādi obligāti un nekavējoties informē, ja ir radušās aizdomas par jebkuras no E pielikuma I daļā uzskaitītajām slimībām uzliesmojumu.

Katra dalībvalsts, sākot no 1999. gada, katru gadu līdz 31. maijam informē Komisiju par visiem gadījumiem, kad tās teritorijā iepriekšējā kalendārajā gadā reģistrētas E pielikuma I daļā uzskaitītās slimības, kā arī citas slimības, uz kurām attiecas papildus garantijas, ko paredz Kopienas tiesību akti, un pievieno sīkas ziņas par izmantotajām novērošanas un izskaušanas programmām. Šai informācijai ir jāpamatojas uz vienādiem kritērijiem, kurus jānosaka saskaņā ar 17. pantā minēto kārtību. Komisija ar PVK starpniecību ar informāciju iepazīstina dalībvalstis, kā arī izmanto šo informāciju, lai pieņemtu A un D pielikumā minētos lēmumus.

9. pants

1. Katra dalībvalsts, kuras teritorijā vai teritorijas daļā darbojas obligāta valsts programma kādas no E pielikuma II daļā uzskaitīto kontagiozo slimību kontrolei, minēto programmu var iesniegt Komisijai, īpaši uzsverot:

— slimības izplatību dalībvalstī,

— programmas pamatojumu, ņemot vērā slimības svarīgumu un programmas iespējamo devumu attiecībā pret tās izmaksām,

— ģeogrāfisko apgabalu, kurā ieviesīs šo programmu,

— statusa kategorijas, kas piemērojamas attiecībā uz uzņēmumiem, kuros tur dzīvniekus, katras kategorijas standartus un izmantojamās testa procedūras,

— programmas novērošanas procedūras, kuru rezultātus vismaz reizi gadā ir jāiesniedz Komisijā,

— rīcību, ja kādu iemeslu dēļ saimniecība zaudē savu statusu,

— pasākumus, kas veicami saskaņā ar programmas noteikumiem, ja testos iegūst pozitīvus rezultātus.

2. Komisija pārbauda dalībvalstu iesniegtās programmas. Programmas, kas minētas 1. punktā, var apstiprināt saskaņā ar 1. punktā izklāstītajiem kritērijiem un 17. pantā paredzēto kārtību. Vispārējas vai ierobežotas papildu garantijas, kas var būt vajadzīgas Kopienas iekšējā

▼M42

tirdzniecībā, nosaka saskaņā ar to pašu kārtību tajā pašā laikā vai, vēlākais, trīs mēnešus pēc tam, kad ir apstiprinātas programmas. Šādas garantijas nedrīkst pārsniegt tās, ko dalībvalsts ievieš valsts līmenī.

3. Dalībvalstu iesniegtās programmas var grozīt vai papildināt saskaņā ar 17. pantā noteikto kārtību. Grozījumus vai papildinājumus jau apstiprinātās programmās vai garantijās, kas noteiktas saskaņā ar 2. punktu, apstiprina, ievērojot to pašu kārtību.

10. pants

1. Ja dalībvalsts uzskata, ka tās teritorija vai teritorijas daļa ir brīva no kādas no E pielikuma II daļā uzskaitītajām slimībām, tā iesniedz Komisijā vajadzīgo apstiprinošo dokumentu, kurā norāda:

— slimības raksturu un tās dinamiku teritorijā,

— ar uzraudzību saistīto pārbaužu rezultātus, kas pamatojas uz seroloģiskām, mikrobioloģiskām, patologanatomiskām un epidemioloģiskām izmeklēšanām, kā arī uz pienākumu par šīm slimībām informēt kompetentās iestādes,

— uzraudzības ilgumu,

— ja vajadzīgs, cik ilgi ir aizliegta vakcinācija pret slimību, kā arī ģeogrāfisko rajonu, uz ko attiecas aizliegums,

— pasākumus, lai pārbaudītu to, ka slimība nepastāv.

2. Komisija pārbauda dalībvalstu iesniegtos dokumentus. Vispārējas vai specifiskas papildu garantijas, kas var būt vajadzīgas Kopienas iekšējā tirdzniecībā, nosaka saskaņā ar 17. pantā minēto kārtību. Šīs garantijas nedrīkst pārsniegt tās, ko dalībvalsts ievieš valsts līmenī.

3. Attiecīgā dalībvalsts informē Komisiju par visām izmaiņām 1. punktā precizētajās sīkajās ziņās, kas attiecas uz slimību, jo īpaši par jauniem slimības uzliesmojumiem. Šādu paziņojumu rezultātā 17. pantā minētajā kārtībā var grozīt vai atcelt garantijas, kas noteiktās saskaņā ar 2. punktu.

11. pants

1. Dalībvalstis nodrošina to, ka kompetentā iestāde apstiprina tādus savākšanas centrus, kas atbilst vismaz šādiem kritērijiem:

a) ir jāatrodas pilnvarota veterinārārsta kontrolē, kas īpašu uzmanību pievērš tam, lai tiktu ievēroti 4. panta 1. un 2. punkta noteikumi;

b) ir jāatrodas rajonā, uz ko neattiecas aizliegumi vai ierobežojumi saskaņā ar attiecīgajiem Kopienas un/vai valsts tiesību aktiem;

c) pirms lietošanas jābūt iztīrītiem un dezinficētiem, kā to pieprasa pilnvarotais veterinārārsts;

▼M42

d) ņemot vērā konkrētā savākšanas centra dzīvnieku uzņemšanas jaudu, ir jābūt apgādātiem ar:

— materiāltehnisko bāzi, ko izmanto tikai un vienīgi savākšanas centra darbā,

— atbilstošām iekārtām dzīvnieku iekraušanai, izkraušanai un, ja vajadzīgs, adekvātām un atbilstoša standarta mītnēm dzīvnieku izmitināšanai, iekārtām dzīvnieku barošanai un dzirdināšanai, kā arī iekārtām, kas vajadzīgas, lai veiktu nepieciešamo apkopi; šīm iekārtām ir jābūt viegli tīrāmām un dezinficējamām,

— atbilstošām inspekcijas telpām,

— atbilstošām izolācijas telpām,

— atbilstošu iekārtu telpu un transporta līdzekļu dezinfekcijai,

— atbilstošām barības, pakaišu un mēslu glabātuvēm,

— atbilstošu notekūdeņu savākšanas sistēmu,

— pilnvarotajam veterinārārstam paredzētu kabinetu;

e) ir jāuzņem tikai identificēti dzīvnieki, kas nāk no ganāmpulkiem, kuri ir oficiāli brīvi no tuberkulozes, brucelozes, un leikozes, kā arī kaujami dzīvnieki, kas atbilst šajā direktīvā un īpaši tās 6. panta 3. punktā izklāstītajiem nosacījumiem. Šajā nolūkā centra īpašnieks vai arī par centru atbildīgā persona nodrošina, ka uzņemtie dzīvnieki ir pareizi identificēti un tiem ir attiecīgajām sugām un kategorijām paredzētie veterinārie dokumenti un sertifikāti;

▼M51

ee) atbilst tiem piemērojamai Direktīvai 98/58/EK un Regulai (EK) Nr. 1/2005 ([1]);

▼M42

f) ir jābūt regulāri pārbaudītiem, lai pārliecinātos, ka apstiprināšanas prasības joprojām ir ievērotas.

2. Centra īpašniekam vai arī par centru atbildīgajai personai, pamatojoties uz dzīvnieku pavaddokumentiem vai arī identifikācijas numuriem un marķējumu, reģistrā vai datu bāzē ir jāievada un vismaz trīs gadus jāglabā šāda informācija:

— īpašnieka vārds, izcelsme, ievešanas un izvešanas datumi, liellopu skaits un identifikācija, vai arī cūku, ko ieved centrā, izcelsmes saimniecības vai izcelsmes ganāmpulka identifikācijas numurs, kā arī dzīvnieku paredzamais galamērķis,

— pārvadātāja reģistrācijas numurs, kā arī licences numurs kravas mašīnai, kas atved dzīvniekus uz centru vai arī aizved no tā.

▼M55

3. Kompetentā iestāde piešķir apstiprinājuma numuru katram apstiprinātam savākšanas centram. Savākšanas centru apstiprinājumu var ierobežot, to piešķirot konkrētai sugai vai dzīvniekiem vaislai un audzēšanai vai nokaušanai paredzētiem dzīvniekiem.

([1]) OV L 3, 2005. gada 5. janvāris.

▼M55

Kompetentā iestāde izveido un regulāri atjaunina sarakstu, kurā iekļauti apstiprinātie savākšanas centri ar to apstiprinājuma numuriem, un šo sarakstu dara pieejamu pārējām dalībvalstīm un sabiedrībai.

▼M51

4. Kompetenta iestāde drīkst apturēt vai atsaukt atļauju gadījumā, ja netiek ievērots šis pants vai citi attiecīgie noteikumi šajā direktīvā vai Regulā (EK) Nr. 1/2005 vai citos Kopienas tiesību aktos veterinārajā jomā, kas minēti Direktīvas 90/425/EEK A pielikuma I nodaļā ([1]). Atļauju var atjaunot, ja kompetenta iestāde ir pārliecinājusies par to, ka savākšanas centrs pilnībā atbilst visiem šajā punktā minētajiem attiecīgajiem noteikumiem.

▼M42

5. Kompetentā iestāde nodrošina to, ka savākšanas centru rīcībā ir pietiekams skaits apstiprinātu veterinārārstu, lai veiktu visus pienākumus.

6. Visus sīki izstrādātus noteikums, kas ir vajadzīgi šā panta vienotai piemērošanai, pieņem 17. pantā paredzētajā kārtībā.

▼M51

12. pants

1. Dalībvalstis nodrošina, ka pārvadātāji ievēro šādus papildu nosacījumus:

a) dzīvnieku pārvadāšanai jāizmanto transportlīdzekļi:

(i) kuri ir konstruēti tā, ka dzīvnieku izkārnījumi, pakaiši vai barība nevar izlīt vai izkrist no transportlīdzekļa; un

(ii) kas ir nekavējoties iztīrīti un dezinficēti pēc katras dzīvnieku vai tādu preču pārvadāšanas, kas varētu ietekmēt dzīvnieku veselību, un, vajadzības gadījumā, pirms katras jaunas dzīvnieku iekraušanas, izmantojot kompetentās iestādes oficiāli atļautos dezinfekcijas līdzekļus;

b) tiem ir:

(i) jābūt pienācīgam, kompetentas iestādes apstiprinātam tīrīšanas un dezinfekcijas aprīkojumam, ietverot aprīkojumu pakaišu un kūtsmēslu glabāšanai; vai

(ii) jāiesniedz dokumentārs pierādījums tam, ka šādas darbības veic kompetentas iestādes apstiprināta trešā persona.

2. Pārvadātājam ir jānodrošina, ka attiecībā uz katru dzīvnieku pārvadāšanā izmantoto transportlīdzekli tiek ieviests reģistrs, kurā tiek fiksēta vismaz šāda informācija un kuru glabā vismaz trīs gadus:

a) iekraušanas vietas, datumi un laiki, un dzīvnieku īpašnieka vārds vai novietnes vai savākšanas centra nosaukums un adrese;

b) piegādes vietas, datumi un laiki, un saņēmēja(-u) vārds vai nosaukums un adrese;

c) pārvadāto dzīvnieku suga un skaits;

d) dezinfekcijas datums un vieta;

([1]) OV L 224, 18.8.1990., 29. lpp.

▼**M51**

e) ziņas par pavaddokumentiem, tostarp to skaits;

f) katra pārvadājuma paredzamais ilgums.

3. Pārvadātāji nodrošina, ka nedz sūtījums, nedz dzīvnieki nevienā brīdī laikā no novietnes vai savākšanas centra atstāšanas līdz nogādei galamērķa vietā nenonāktu saskarē ar dzīvniekiem, kas ir sliktākā veselības stāvoklī.

4. Dalībvalstis nodrošina, ka pārvadātāji ievēro šā panta noteikumus par pienācīgiem dzīvnieku pavaddokumentiem.

5. Šo pantu nepiemēro attiecībā uz personām, kas pārvadā dzīvniekus attālumos, kas nepārsniedz 65 km no izbraukšanas vietas līdz galamērķa vietai.

6. Šā panta neievērošana gadījumā Regulas (EK) Nr. 1/2005 26. panta noteikumus par pārkāpumiem un pārkāpumu paziņošanu piemēro *mutatis mutandis* attiecībā uz dzīvnieku veselību.

▼**M42**

13. pants

1. Dalībvalstis nodrošina to, ka kompetentā iestāde reģistrē, apstiprina un izsniedz apstiprinājuma numuru visiem tirdzniecības aģentiem, kā arī to, ka tie izpilda vismaz šādus nosacījumus:

a) viņiem jāveic darījumi tikai ar identificētiem dzīvniekiem, kas iegūti no ganāmpulkiem, kuri ir oficiāli brīvi no tuberkulozes, brucelozes un leikozes, vai arī ar kaujamiem dzīvniekiem, kas atbilst šajā direktīvā un īpaši tās 6. panta 3. punktā izklāstītajiem nosacījumiem. Šajā nolūkā tirdzniecības aģentam ir jānodrošina, ka dzīvnieki ir pareizi identificēti un tiem ir pievienoti attiecīgajai sugai vajadzīgie dokumenti.

   Tomēr kompetentā iestāde var atļaut tirgoties ar identificētiem dzīvniekiem, kas neatbilst pirmajā daļā minētajiem nosacījumiem, ja šādus dzīvniekus nogādā tieši uz kautuvi izcelsmes dalībvalstī, neievedot citās telpās, un nokauj pēc iespējas ātrāk, lai novērstu slimību izplatīšanos. Ir jāpieņem vajadzīgie noteikumi, lai nodrošinātu, ka šādi dzīvnieki pēc ievešanas lopkautuvē nenonāk kontaktā ar citiem dzīvniekiem un tos nokauj atsevišķi no citiem dzīvniekiem;

b) tirdzniecības aģentam, pamatojoties uz dzīvnieku pavaddokumentiem vai arī identifikācijas numuriem un marķējumu, ir jāreģistrē vai jāievada datu bāzē šāda informācija, ko glabā vismaz trīs gadus:

   — īpašnieka vārds, dzīvnieku izcelsme, pirkšanas datums, kategorijas, liellopu skaits un identifikācija, kā arī iepirkto cūku izcelsmes saimniecības vai izcelsmes ganāmpulka reģistrācija numurs,

   — pārvadātāja reģistrācijas numurs un/vai tās kravas mašīnas, kas piegādā vai savāc dzīvniekus, licences numurs,

   — pircēja vārds un adrese, kā arī dzīvnieku galamērķis,

▼M42

— maršruta plānu kopijas un/vai veterināro sertifikātu sērijas numurs;

c) ja tirdzniecības aģents tur dzīvniekus savās telpās, viņš nodrošina to, ka:

— personāls, kas atbild par dzīvniekiem, ir īpaši sagatavots jautājumos par to, kā izpildīt šīs direktīvas prasības, kā arī aprūpēt dzīvniekus un nodrošināt to labturību,

— pilnvarotais veterinārārsts regulāri pārbauda dzīvniekus un, ja vajadzīgs, veic testus, kā arī tiek īstenoti visi vajadzīgie pasākumi, lai novērstu slimības izplatīšanos.

2. Dalībvalstis nodrošina, ka visas telpas, ko tirdzniecības aģents izmanto savā darbībā, ir reģistrētas un par tām izsniegts kompetentās iestādes apstiprinājuma numurs, kā arī tās atbilst vismaz šiem nosacījumiem:

a) tām ir jāatrodas pilnvarota veterinārārsta kontrolē;

b) tām ir jāatrodas rajonā, uz kuru neattiecas Kopienas vai valsts normatīvo aktu noteikti aizliegumi un ierobežojumi;

c) tajās ir jābūt:

— atbilstošām un pietiekami jaudīgām iekārtām, tai skaitā iekārtām dzīvnieku pārbaudei un izolācijai, lai slimības uzliesmojuma gadījumā varētu izolēt visus dzīvniekus,

— atbilstošām iekārtām dzīvnieku izkraušanai un, ja vajadzīgs, adekvātām atbilstoša standarta dzīvnieku mītnēm, iekārtām dzīvnieku barošanai un dzirdīšanai, kā arī iekārtām, kas vajadzīgas lai veiktu nepieciešamo apkopi; šīm iekārtām ir jābūt viegli tīrāmām un dezinficējamām,

— pietiekami lielai platībai, pakaišu un kūtsmēslu glabāšanai,

— atbilstošai sistēmai notekūdeņu savākšanai;

d) tām ir jābūt pirms lietošanas iztīrītām saskaņā ar pilnvarotā veterinārārsta prasībām.

3. Kompetentā iestāde var apturēt vai arī atsaukt apstiprinājumu, ja netiek izpildīts šis pants vai arī citi attiecīgie šī direktīvas vai citu direktīvu noteikumi, kas attiecas uz veselības ierobežojumiem. Apstiprinājumu var atjaunot, kad kompetentā iestāde ir pārliecinājusies, ka tirdzniecības aģents pilnībā izpilda attiecīgos šīs direktīvas noteikumus.

4. Kompetentajai iestādei ir jāveic regulāras inspekcijas, lai pārliecinātos, ka tiek izpildītas šā panta prasības.

▼M55

5. Dalībvalstis izveido un regulāri atjaunina sarakstu ar apstiprinātajiem tirgotājiem un to apstiprinājuma numuriem, un reģistrētajām telpām, ko tirgotāji izmanto savā uzņēmējdarbībā, un šo sarakstu dara pieejamu pārējām dalībvalstīm un sabiedrībai.

6. Saskaņā ar 17. panta 2. punktā minēto procedūru var pieņemt sīki izstrādātus noteikumus 5. punkta vienādai piemērošanai.

▼**M42**

14. pants

1. Dalībvalsts kompetentā iestāde var ieviest uzraudzības sistēmu.

Uzraudzības sistēmā ir jāietver vismaz šādi elementi:

— ganāmpulki,

— īpašnieki vai citas par saimniecību atbildīgas fiziskas vai juridiskas personas,

— par saimniecību atbildīgais apstiprinātais veterinārārsts vai pilnvarotais veterinārārsts,

— dalībvalsts oficiālais veterinārais dienests,

— oficiālās veterinārās diagnostikas laboratorijas vai arī citas laboratorijas, ko ir apstiprinājusi kompetentā iestāde,

— elektroniskā datu bāze.

Kautuvju un apstiprināto savākšanas centru pilnvarotie veterinārārsti ir saistīti ar sistēmu.

2. Uzraudzības sistēmas galvenais uzdevums ir oficiāli klasificēt saimniecības, uzturēt šo klasifikāciju ar regulārām inspekcijām, vākt epidemioloģisko informāciju un veikt slimības novērošanu, kā arī nodrošināt, ka tiek izpildītas visi šīs direktīvas un citu direktīvu noteikumi attiecībā uz veselības ierobežojumiem.

Šī uzraudzības sistēma ir obligāta visās tās dalībvalsts saimniecībās, kuras teritorijā darbojas šāda sistēma. Tomēr kompetentā iestāde var atļaut izveidot šādu sistēmu teritorijas daļā, kura sastāv no viena vai vairākiem blakusesošiem reģioniem, kas ir definēti 2. panta 2. punkta p) apakšpunktā. Ja vienojas par šādu atkāpi, dzīvnieku pārvietošanu uz šādu teritoriju no citiem rajoniem, kas nav sistēmas daļa, regulē šīs direktīvas noteikumi.

Kompetentā iestāde nosaka apstiprināto veterinārārstu, par saimniecībām atbildīgo personu vai saimniecību īpašnieku un citu sistēmas dalībnieku, tai skaitā par veterināro sertifikātu izsniegšanu atbildīgo personu pienākumus un tiesības.

3. Kompetentā iestāde nodrošina, ka 2. punktā minētie pienākumi ietver vismaz šādus:

A. Katram saimniecības īpašniekam vai par saimniecību atbildīgajai personai ir:

i) ar līgumu vai juridisku dokumentu jānodrošina kompetentās iestādes apstiprināta veterinārārsta pakalpojumi;

ii) nekavējoties jāizsauc par saimniecību atbildīgais apstiprinātais veterinārārsts, ja ir aizdomas par infekciju slimības vai jebkuras izziņojamas slimības uzliesmojumu;

iii) jāinformē apstiprinātais veterinārārsts par visiem dzīvniekiem, ko ieved saimniecībā;

▼**M42**

iv) jāizolē dzīvnieki pirms to ievešanas saimniecībā, lai veterinārārsts, vajadzības gadījumā izmantojot prasītos testus, varētu pārbaudīt, vai saimniecība ir saglabājusi iepriekšējo statusu.

B. Apstiprinātie veterinārārsti, kā paredzēts 2. panta 2. punkta m) apakšpunktā, atrodas kompetentās iestādes pakļautībā, un viņiem ir jāievēro šādas prasības:

i) ir jāatbilst nosacījumiem, ko izvirza veterinārārsta profesija;

ii) nedrīkst būt finansiālu interešu vai radniecisku saišu ar saimniecības īpašnieku vai personu, kas atbild par saimniecību;

iii) ir jābūt konkrētām zināšanām veterinārijas jomā, kas attiecas uz konkrētajiem dzīvniekiem. Tas nozīmē, ka viņiem

— ir regulāri jāatjauno savas zināšanas, īpaši par būtiskākajiem dzīvnieku veselības noteikumiem,

— ir jāatbilst prasībām, ko kompetentā iestāde izvirzījusi, lai nodrošinātu sistēmas pareizu darbību,

— saimniecības īpašnieks vai arī par saimniecību atbildīgā persona jānodrošina ar informāciju, kā arī jāsniedz palīdzība, lai panāktu, ka tiek veikti visi vajadzīgie pasākumi saimniecības statusa saglabāšanai, īpaši izmantojot programmas, par kurām ir panākta vienošanās ar kompetento iestādi,

— jānodrošina, ka tiek izpildītas prasības attiecībā uz:

i) ganāmpulka dzīvnieku, ganāmpulkā ievesto dzīvnieku un pārdoto dzīvnieku identifikāciju un veterināro sertifikāciju;

ii) obligāto dzīvnieku infekciju slimību, kā arī pārējo faktoru, kas apdraud dzīvnieku veselību, labturību un cilvēka veselību, izziņošanu;

iii) ja tas ir iespējams, nāves cēloņa noteikšanu, kā arī to, kur jānosūta beigtais dzīvnieks;

iv) ganāmpulka ražošanas vienību higiēnas apstākļiem.

Lai nodrošinātu pareizu sistēmas darbību, katra dalībvalsts var noteikt to saimniecību skaitu vai arī rajonus, par kuriem atbild veterinārārsti.

Kompetentā iestāde izveido apstiprināto veterinārārstu, kā arī apstiprināto saimniecību, kas piedalās sistēmā, sarakstus. Ja kompetentā iestāde konstatē, ka sistēma dalībnieks vairs neatbilst iepriekš minētajiem nosacījumiem, tā aptur vai atsauc apstiprinājumu, neierobežojot piemērojamos sodus.

C. Elektroniskajā datu bāzē ir jābūt vismaz šādai informācijai:

1) katra dzīvnieka:

— identifikācijas kodam,

— dzimšanas datumam,

▼M42

— dzimumam,

— šķirnei vai apspalvojuma krāsai,

— mātes identifikācija kodam vai arī identifikācijas numuram, kas saskaņā ar Direktīvu 92/102/EEK, ņemot vērā izcelsmes identifikācijas numuru, piešķirts no trešām valstīm importētam dzīvniekam,

— tā ganāmpulka, kurā dzīvnieks dzimis, identifikācijas numuram,

— visu to saimniecību, kurā dzīvnieks turēts, identifikācija numuriem un datumiem, kurās mainīta saimniecība,

— datumam, kurā dzīvnieks miris vai ticis nokauts;

2) katras saimniecības:

— identifikācijas numuram, kas sastāv no ne vairāk kā 12 cipariem (izņemot valsts kodu),

— īpašnieka vārdam un adresei;

3) datu bāzei jebkurā laikā ir jāspēj sniegt šādu informāciju:

— visu saimniecībā esošo liellopu identifikācijas numuri, kā arī cūku grupu izcelsmes ganāmpulku saimniecību numuri un, ja vajadzīgs, veterināro sertifikātu numuri,

— visas saimniecības, kurās uzturējās katrs liellops, sākot no dzimšanas saimniecības vai importētājas saimniecības, ja dzīvnieks importēts no trešām valstīm; un cūku grupu pēdējā ganāmpulka vai pēdējās saimniecības reģistrācijas numurs vai importētājas saimniecības numurs, ja dzīvnieki importēti no trešām valstīm.

Šīs ziņas glabā datu bāzē, līdz ir pagājuši trīs secīgi gadi kopš konkrētā liellopa nāves vai arī līdz ir pagājuši trīs secīgi gadi kopš veikti ieraksti par cūkām.

▼M45

Turpretim, cūkām piemērojams tikai 2., 3. un 4. apakšpunkts.

4) Lai nodrošinātu valstīs datorizētu datu bāzu darbību, kas ietver informāciju par cūkām, pieņem attiecīgos piemērošanas noteikumus saskaņā ar 17. pantā izklāstīto procedūru, turklāt minot, kāda informācija būtu jāietver valstu datu bāzēm.

▼M42

4. Visi uzraudzības sistēmas dalībnieki, kas nav 3.A un B punktā paredzētie, atskaitās kompetentajai iestādei. Katras dalībvalsts kompetentā iestāde atbild par sistēmas izveidi un veic regulāras kontroles, lai pārliecinātos, kas sistēma darbojas pareizi.

5. Dalībvalstis, kas saskaņā ar 1. līdz 4. punkta noteikumiem vismaz uz 12 mēnešiem ievieš uzraudzības sistēmu, lūdz Komisiju to apstiprināt saskaņā ar 17. pantā minēto kārtību.

▼M42

Šajā nolūkā Komisija pārbauda dalībvalsts iesniegtos dokumentus.

Komisijas eksperti sistēmas apstiprina ar auditu sistēmu. Ja audita rezultāts ir labvēlīgs, Komisija 90 dienu laikā pēc tam, kad ir saņemts lūgums apstiprināt sistēmu, iesniedz PVK ziņojumu un atbilstošus ieteikumus.

Ja reģistrē atkārtotus pārkāpumus, uzraudzības sistēmas apstiprinājumu var apturēt saskaņā ar 17. pantā minēto kārtību pēc Komisijas vai vienas vai vairāku dalībvalstu pieprasījuma.

6. Dalībvalsts, kas visā teritorijā ir ieviesusi saskaņā ar šo pantu atzītu uzraudzības sistēmu, savas teritorijas robežās drīkst nepiemērot 3. panta 3. punkta a) apakšpunkta otrajā ievilkumā minēto noteikumu attiecībā uz dzīvnieku pārvietošanu, kas ir skaidrota šajā direktīvā.

7. Padome, ņemot vērā Komisijas ziņojumu un ieteikumus, par kuriem lemj ar kvalificētu balsu vairākumu, ne vēlāk kā līdz 1999. gada 31. decembrim pārskata šā panta normas, lai tās grozītu un precizētu un, ja vajadzīgs, attiecinātu uz visām dalībvalstīm.

8. Uzraudzības sistēmas finansē atbilstoši Direktīvas 85/73/EEK pārskatītajam B pielikumam saskaņā ar Direktīvas 96/43/EK ([1]) 8. panta noteikumiem.

15. pants

1. Dalībvalstis veic vajadzīgos īpašos pasākumus, lai sodītu katru fizisku vai juridisku personu, kas pārkāpj šo direktīvu.

2. Ja apstiprinās, ka šīs direktīvas noteikumus pārkāpj vai tie ir tikuši pārkāpti, kompetentā iestāde, kas atbild par vietu, kurā konstatēts šāds pārkāpums, veic visus vajadzīgos pasākumus, lai aizsargātu dzīvnieku veselību un novērstu slimības izplatīšanos.

Atkarībā no apstākļiem šāda kompetentās iestādes rīcība var sastāvēt no pasākumu pieņemšanas, prasot:

a) sagatavoties braucienam, kas jāpabeidz, vai arī, izmantojot vistaisnāko ceļu, nogādāt dzīvniekus izbraukšanas vietā, ja šāda rīcība neradīs papildus draudus dzīvnieku veselībai vai labturībai;

b) ja braucienu pārtrauc, likt dzīvniekus izmitināt piemērotās mītnēs, nodrošinot atbilstošu aprūpi;

([1]) OV L 32, 5.2.1985., 14. lpp. Direktīvu groza Direktīva 96/43/EK (OV L 162, 1.7.1996., 1. lpp.).

▼**M42**

c) likt dzīvniekus nokaut. Nosaka šo dzīvnieku galamērķi un izlietojumu pēc kaušanas:

— saskaņā ar Direktīvas 64/433/EEK ([1]) noteikumiem, vai

— saskaņā ar Direktīvas 90/667/EEK noteikumiem, ja dzīvnieku veselības statusu nevar noteikt vai arī tad, ja tie var apdraudēt dzīvnieku vai sabiedrības veselību. Tomēr, ja piemēro Direktīvas 90/667/EEK noteikumus, īpašniekam vai viņa aģentam, pirms galējo līdzekļu piemērošanas, var ļaut izmantot noformēšanu noteiktā kārtībā; Šajā gadījumā piemēro šā panta 3. punkta noteikumus.

3. Galamērķa dalībvalsts kompetentā iestāde nekavējoties informē izcelsmes dalībvalsts kompetento iestādi par katru konstatēto šīs direktīvas pārkāpumu.

Saskaņā ar Direktīvas 89/608/EEK noteikumiem dalībvalstis palīdz viena otrai piemērot šo direktīvu, īpaši, lai nodrošinātu šajā pantā minēto noteikumu izpildi.

4. Šis pants neietekmē valsts tiesību normas attiecībā uz sankcijām.

▼**M55**

16. pants

Padome ar kvalificētu balsu vairākumu, pamatojoties uz Komisijas priekšlikumu, groza A un D pielikumu (I nodaļa), jo īpaši attiecībā uz to pielāgošanu tehnoloģiju un zinātnes sasniegumiem.

Komisija groza B, C, D (II nodaļa), E un F pielikumu, ievērojot 17. pantā izklāstīto procedūru.

▼**M46**

17. pants

1. Komisijai palīdz ar Lēmumu 68/361/EEK izveidotā Pastāvīgā veterinārijas komiteja (še turpmāk "Komiteja").

2. Atsaucoties uz šo punktu, piemēro Lēmuma 1999/468/EK 5. un 7. pantu.

Lēmuma 1999/468/EK 5. panta 6. punktā noteiktais termiņš ir trīs mēneši.

3. Komiteja apstiprina savu reglamentu.

17.a pants

1. Komisijai palīdz ar Lēmumu 68/361/EEK izveidotā Pastāvīgā veterinārijas komiteja (še turpmāk "Komiteja").

2. Atsaucoties uz šo punktu, piemēro Lēmuma 1999/468/EK 5. un 7. pantu, ievērojot tā 8. panta nosacījumus.

([1]) OV 121, 29.7.1964., 2012./64. lpp.. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Direktīvu 95/23/EK (OV L 243, 11.10.1995., 7. lpp.).

▼**M46**

Lēmuma 1999/468/EK 5. panta 6. punktā noteiktais termiņš ir trīs mēneši.

3. Komiteja apstiprina savu reglamentu.

▼**M45**

18. pants

Dalībvalstis, kas nav ieviesušas oficiāli atzītu vienotu uzraudzības tīklu, nodrošina to, ka datorizēta datu bāze saskaņā ar 14. pantā izklāstītajiem nosacījumiem ir pilnīgi gatava ekspluatācijai šādos termiņos:

a) attiecībā uz liellopiem – no 1999. gada 31. decembra;

b) attiecībā uz cūkkopības saimniecību reģistru, kas atbilst 14. panta 3. punkta c) apakšpunkta 2. punktā izklāstītajiem nosacījumiem – no 2000. gada 31. decembra;

c) attiecībā uz cūku pārvietošanu, ņemot vērā 14. panta 3. punkta c) apakšpunkta 3. punktā izklāstītos nosacījumus:

— no savas dzimšanas saimniecības – līdz 2001. gada 31. decembrim,

— no visām pārējām saimniecībām – līdz 2002. gada 31. decembrim.

Datu bāzē fiksē jebkuru cūku pārvietošanu. Ievadītie dati ietver šādu informāciju: pārvietojamo cūku skaitu, iepriekšējās saimniecības vai ganāmpulka reģistrācijas numuru, saņēmējas saimniecības vai saņēmēja ganāmpulka reģistrācijas numuru, kā arī nosūtīšanas un saņemšanas datumu.

▼**M42**

19. pants

Direktīvā 90/425/EEK izklāstītos noteikumus īpaši piemēro kontrolēm izcelsmes vietā, lai pārbaudītu kā galamērķa dalībvalstis organizē vajadzīgās pārbaudes un kontrolē to rezultātus, kā arī nodrošinātu, ka tiek ieviesti aizsardzības pasākumi.

20. pants

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm.

▼**M44**

A PIELIKUMS

I. **No tuberkulozes oficiāli brīvs liellopu ganāmpulks**

Šajā nodaļā "liellopi" ir visi liellopi, izņemot dzīvniekus, kas piedalās kultūras vai sporta pasākumos.

1. Liellopu ganāmpulks ir oficiāli brīvs no tuberkulozes, ja:

a) nevienam dzīvniekam nav tuberkulozes klīnisko pazīmju:

b) visiem liellopiem, kas vecāki par sešām nedēļām, ir negatīva reakcija uz vismaz diviem oficiālajiem intradermālajiem tuberkulīna testiem, kas veikti saskaņā ar B pielikumu, pirmo reizi sešus mēnešus pēc jebkuras infekcijas likvidēšanas ganāmpulkā, un otro reizi vēl pēc sešiem mēnešiem, vai, ja ganāmpulks ir komplektēts tikai no dzīvniekiem, kas nākuši no ganāmpulkiem, kas oficiāli brīvi no tuberkulozes, tad pirmais tests ir jāveic vismaz 60 dienas pēc komplektēšanas un otrais tests nav nepieciešams;

c) pēc pirmā b) punktā minētā testa veikšanas ganāmpulkam nav pievienots neviens par sešām nedēļām vecāks liellops, kam nav negatīva reakcija uz intradermālo tuberkulīna testu, kurš veikts un vērtēts saskaņā ar B pielikumu un veikts vai nu 30 dienas pirms, vai 30 dienas pēcdienas, kad attiecīgais dzīvnieks pievienots ganāmpulkam; pēdējā gadījumā dzīvnieks(-) ir fiziski jāizolē no citiem dzīvniekiem ganāmpulkā, lai izvairītos no jebkāda tieša vai netieša kontakta ar citiem dzīvniekiem, līdz ir saņemta negatīva atbilde.

Tomēr kompetenta iestāde var neprasīt veikt šo testu attiecībā uz dzīvnieku pārvietošanu savā teritorijā, ja dzīvnieks nāk no ganāmpulka, kas oficiāli brīvs no tuberkulozes, izņemot tādā dalībvalstī, kur līdz 1998. gada 1. janvārim, un līdz tiek saņemts oficiāli no tuberkulozes brīva reģiona statuss, kompetenta iestāde pieprasīja veikt šādus testus dzīvniekiem, ko pārvieto starp ganāmpulkiem, kas piedalās tīkla sistēmā, kā minēts 14. pantā.

2. Liellopu ganāmpulks saglabā no tuberkulozes oficiāli brīva ganāmpulka statusu, ja:

a) joprojām ir spēkā 1. punkta a) un c) apakšpunktā izklāstītie apstākļi;

b) visi dzīvnieki, kas ierodas attiecīgajā saimniecībā, nāk no ganāmpulkiem, kam ir no tuberkulozes oficiāli brīva ganāmpulka statuss;

c) visiem dzīvniekiem attiecīgajā saimniecībā, neskaitot šajā saimniecībā dzimušos teļus, kas vēl nav sešas nedēļas veci, ik pēc gada tiek veikti kārtējie tuberkulīna testi saskaņā ar B pielikumu.

Tomēr dalībvalsts kompetenta iestāde var visā valstī vai valsts daļā, kur visi liellopu ganāmpulki tiek iesaistīti oficiālā prettuberkulozes programmā, mainīt kārtējo testu biežumu šādā veidā:

— ja vidējais ikgadējais procentuālais ar tuberkulozi inficēto liellopu ganāmpulku daudzums, kas noteikts katra gada 31. decembrī, nav lielāks par 1 % no visiem ganāmpulkiem attiecīgajā noteiktajā apgabalā divus pēdējos gada pārskata periodus pēc kārtas, tad starplaiku starp kārtējiem testiem var pagarināt līdz diviem

▼M44

gadiem, un vīriešu dzimuma nobarošanai paredzētos dzīvniekus izolētā epidemioloģiskā vienībā var izslēgt no tuberkulīna testiem, ja tie nāk no ganāmpulkiem, kas ir oficiāli brīvi no tuberkulozes, un ja kompetenta iestāde garantē, ka nobarošanai paredzētos vīriešu dzimuma dzīvniekus neizmantos ciltsdarbā, bet nosūtīs tieši uz lopkautuvi,

— ja vidējais ikgadējais procentuālais ar tuberkulozi inficēto ganāmpulku daudzums, kas noteikts katra gada 31. decembrī, nav lielāks par 0,2 % no visiem ganāmpulkiem attiecīgajā noteiktajā apgabalā divus pēdējos divgadu pārskata periodus pēc kārtas, tad starplaiku starp kārtējiem testiem var pagarināt līdz trim gadiem un/vai vecumu, kurā dzīvniekiem ir jāveic testi, var palielināt līdz 24 mēnešiem,

— ja vidējais ikgadējais procentuālais ar tuberkulozi inficēto ganāmpulku daudzums, kas noteikts katra gada 31. decembrī, nav lielāks par 0,1 % no visiem ganāmpulkiem attiecīgajā noteiktajā apgabalā divus pēdējos trīsgadu pārskata periodus pēc kārtas, tad starplaiku starp kārtējiem testiem var pagarināt līdz četriem gadiem, vai arī kompetenta iestāde var atbrīvot ganāmpulkus no tuberkulīna testiem, ja ir ievēroti šādi noteikumi:

1) pirms pievienošanas ganāmpulkam visiem liellopiem ir veikts intradermālaistuberkulīna tests ar negatīviem rezultātiem

▼M46

vai

▼M44

2) visi nokautie liellopi tiek izmeklēti, lai konstatētu tuberkulozes izraisītus bojājumus, un visiem šādiem bojājumiem tiek veikta histopatoloģiskā un bakterioloģiskā izmeklēšana, lai konstatētu tuberkulozes pazīmes.

Attiecībā uz dalībvalsti vai kādu tās daļu, kompetentā iestāde var arī palielināt tuberkulīna testu biežumu, ja saslimstības līmenis ir pieaudzis.

3A. Ganāmpulkam tiek atcelts no tuberkulozes brīva ganāmpulka statuss, ja:

a) vairs nav izpildīti 2. punkta noteikumi;

vai

b) tiek uzskatīts, ka vienam vai vairākiem dzīvniekiem bijusi pozitīva reakcija uz tuberkulīna testu, vai aizdomas par tuberkulozes gadījumu rodas pēcnāves apskates laikā.

Ja uzskata, ka dzīvniekam bijusi pozitīva reakcija, tad to nošķir no ganāmpulka un nokauj. Dzīvniekam ar pozitīvu reakciju vai aizdomīgā dzīvnieka kautķermenim jāveic atbilstoša pēcnāves apskate, laboratoriskā un epidemioloģiskā izmeklēšana. Ganāmpulka statuss līdz laboratorijas izmeklēšanas pabeigšanai ir atcelts. Ja tuberkulozes klātbūtne neapstiprinās, tad no tuberkulozes brīva ganāmpulka statusu var atjaunot pēc visu to dzīvnieku pārbaudes, kas vecāki par sešām nedēļām, kurai ir negatīvi rezultāti vismaz 42 dienas pēc pozitīvi reaģējošā(o) dzīvnieka(u) nošķiršanas;

vai

c) ganāmpulkā ir dzīvnieki ar nenoskaidrotu statusu B pielikuma nozīmē. Šajā gadījumā ganāmpulka statuss paliek atcelts līdz attiecīgo dzīvnieku statusa noskaidrošanai. Šādi dzīvnieki ir jāizolē no citiem dzīvniekiem ganāmpulkā, līdz to statusu noskaidro vai nu ar atkārtotu testu, kas notiek pēc 42 dienām, vai ar pēcnāves apskati un laboratorijas izmeklēšanu;

▼M44

d) atkāpjoties no c) punkta prasībām, dalībvalstīs, kur kompetentā iestāde veic kārtējo ganāmpulka apsekošanu, lietojot B pielikumā aprakstīto salīdzinošo tuberkulīna testu, un gadījumā, kad ganāmpulkā vismaz 3 gadus nav atklāti pozitīvi reaģējoši dzīvnieki, kompetentā iestāde tomēr var izlemt neierobežot citu dzīvnieku kustību ganāmpulkā ar noteikumu, ka visos nepārliecinošos gadījumos statusu nosaka ar atkārtotu testu pēc 42 dienām, un ka šīs saimniecības dzīvniekus neļauj iesaistīt Kopienas iekšējā tirdzniecībā līdz nepārliecinošo gadījumu statusa noskaidrošanai. Ja šajā pēdējā testā kādam dzīvniekam vai nu ir pozitīva vai arī joprojām ir neskaidra reakcija, tad piemēro b) apakšpunkta noteikumus. Ja pēc tam tiek pierādīta slimības klātbūtne, visi dzīvnieki, kas atstājuši ganāmpulku kopš ganāmpulka pēdējā negatīvā testa, ir jāatrod un jāpārbauda.

3B. Ja tuberkulozes klātbūtne apstiprinās, laboratorijas pārbaudē izdalot *M.bovis*, tad ganāmpulkam ir jāanulē no tuberkulozes oficiāli brīva ganāmpulka statuss.

Kompetentā iestāde var anulēt šo statusu šādos gadījumos:

a) 2. punktā izklāstītie priekšnoteikumi vairs netiek izpildīti;

b) pēcnāves apskatē parādās klasiski tuberkulozes izraisīti bojājumi;

c) epidemioloģiska izmeklēšana konstatē infekcijas iespēju;

d) vai arī citu iemeslu dēļ, kas nepieciešami liellopu tuberkulozes kontrolei.

Reģistrēšana un pārbaude ir jāuzņemas kompetentajai iestādei attiecībā uz jebkuru ganāmpulku, ko uzskata par epidemioloģiski saistītu. Oficiāli no tuberkulozes brīva ganāmpulka statusam jāsaglabājas anulētam, kamēr tiek pabeigta telpu un darbarīku tīrīšana un dezinfekcija un visiem dzīvniekiem, kas vecāki par sešām nedēļām, ir negatīva reakcija uz vismaz diviem pēc kārtas veiktiem tuberkulīna testiem, no kuriem pirmais noticis ne ātrāk kā 60 dienas, bet otrais – ne ātrāk kā četrus mēnešus un ne vēlāk kā 12 mēnešus pēc pēdējā pozitīvi reaģējošā dzīvnieka nošķiršanas no ganāmpulka.

4. Pamatojoties uz informāciju, kas iesniegta saskaņā ar 8. pantu, dalībvalsti vai daļu dalībvalsts saskaņā ar 17. pantā noteikto procedūru var pasludināt par oficiāli brīvu no tuberkulozes, ja tā atbilst šādiem nosacījumiem:

a) ar tuberkulozi inficēto liellopu ganāmpulku daudzums sešus gadus pēc kārtas nav pārsniedzis 0,1 % gadā, un vismaz 99,9 % no ganāmpulkiem sešus gadus pēc kārtas katru gadu ir ieguvuši oficiāli no tuberkulozes brīvu ganāmpulku statusu, šo pēdējo procentuālo rādītāju nosakot katra kalendārā gada 31. decembrī;

▼M46

b) visus liellopus identificē saskaņā ar Kopienas tiesību aktiem un

▼M44

c) visiem nokautajiem liellopiem veic oficiālu pēcnāves apskati;

▼M44

d) tiek ievērota oficiāli no tuberkulozes brīva ganāmpulka statusa atcelšanas un anulēšanas kārtība.

5. Dalībvalsts vai dalībvalsts daļa saglabā oficiāli no tuberkulozes brīvu statusu, ja tiek izpildīti 4. punkta a) līdz d) apakšpunkta noteikumi. Ja tomēr ir pierādījumi par nozīmīgām izmaiņām attiecībā uz tuberkulozes situāciju dalībvalstī vai dalībvalsts daļā, kas tikusi atzīta par oficiāli brīvu no tuberkulozes, Komisija saskaņā ar 17. pantā noteikto kārtību var pieņemt lēmumu par šā statusa atcelšanu vai anulēšanu līdz lēmuma prasību izpildīšanai.

II. **No brucelozes oficiāli brīvi un no brucelozes brīvi liellopu ganāmpulki**

Šajā nodaļā "liellopi" nozīmē visus liellopus, izņemot nobarošanai paredzētos vīriešu dzimuma dzīvniekus, ja tie nāk no brucelozes oficiāli brīviem ganāmpulkiem un ja kompetentā iestāde garantē, ka nobarošanai paredzētie vīriešu dzimuma dzīvnieki netiks izmantoti atražošanai un tiks nosūtīti tieši uz kautuvi.

1. Liellopu ganāmpulks ir oficiāli brīvs no brucelozes, ja:

a) tajā nav pret brucelozi vakcinētu liellopu, izņemot sieviešu dzimuma liellopus, kas vakcinēti vismaz trīs gadus iepriekš;

b) tajā esošie liellopi vismaz sešus mēnešus nav uzrādījušas klīniskas brucelozes pazīmes;

c) visi liellopi, kas vecāki par 12 mēnešiem, tikuši pakļauti vienam no turpmāk minētajiem testu režīmiem un saskaņā ar Pielikumu C uzrādījušas negatīvus rezultātus:

(i) diviem seroloģiskajiem testiem, kas norādīti 10. punktā, ar vairāk nekā trīs un mazāk nekā 12 mēnešu starplaiku;

(ii) trim piena paraugu testiem ar trīs mēnešu starplaiku, kam vismaz pēc sešām nedēļām seko 10. punktā norādītais seroloģiskais tests;

d) ikviens liellops, ko pievieno ganāmpulkam, nāk no ganāmpulka ar oficiāli no brucelozes brīva ganāmpulka statusu un, gadījumos, ja liellopi vecāki par 12 mēnešiem, seruma aglutinācijas testā saskaņā ar C pielikumu uzrāda mazāk par 30 SV aglutinācijas uz 1 ml, vai ir reaģējušas negatīvi uz jebkuru citu testu, kas apstiprināts saskaņā ar 17. pantā noteikto kārtību, 30 dienas pirms vai 30 dienas pēc tās pievienošanas ganāmpulkam; pēdējā gadījumā dzīvnieks(i) fiziski jāizolē no citiem ganāmpulka dzīvniekiem tādā veidā, lai izvairītos no tieša vai netieša kontakta ar citiem dzīvniekiem līdz negatīvas reakcijas apstiprināšanai.

2. Liellopu ganāmpulks saglabā no brucelozes oficiāli brīva ganāmpulka statusu, ja:

a) saskaņā ar C pielikumu ik gadu ar negatīviem rezultātiem tiek veikts viens no turpmāk minētajiem testu režīmiem:

(i) trīs piena gredzena raudzes testi ar vismaz trīs mēnešu starplaiku;

(ii) trīs piena ELISA testi ar vismaz trīs mēnešu starplaiku;

(iii) divi piena gredzena raudzes testi ar vismaz trīs mēnešu starplaiku, kam vismaz sešas nedēļas vēlāk seko 10. punktā minētais seroloģiskais tests;

▼M44

(iv) divi piena ELISA testi ar vismaz trīs mēnešu starplaiku, kam vismaz sešas nedēļas vēlāk seko 10. punktā minētais seroloģiskais tests;

(v) divi seroloģiskie testi, kas veikti ar vismaz trīs mēnešu, bet ne vairāk kā ar 12 mēnešu starplaiku.

Tomēr dalībvalsts kompetenta iestāde var visā dalībvalstī vai tās daļā, kas nav oficiāli brīva no brucelozes, bet kurā visi liellopu ganāmpulki ir iesaistīti oficiālā brucelozes ierobežošanas programmā, šādi mainīt kārtējo testu biežumu:

— ja nav inficēts vairāk kā 1 % liellopu ganāmpulku, tad varētu būt pietiekami katru gadu veikt divus piena gredzena raudzes testus vai divus piena ELISA testus ar vismaz trīs mēnešu starplaiku vai vienu seroloģisko testu,

— ja vismaz 99,8 % no liellopu ganāmpulkiem ir atzīti par oficiāli no brucelozes brīviem ganāmpulkiem vismaz četrus gadus, tad starplaiku starp pārbaudēm var pagarināt līdz 2 gadiem, ja visi dzīvnieki, kas vecāki pār 12 mēnešiem, tiek pārbaudīti, vai pārbaudes var ierobežot, attiecinot tās uz dzīvniekiem, kas vecāki par 24 mēnešiem, ja turpinās ganāmpulku pārbaudes katru gadu. Pārbaudes ir jāveic, lietojot vienu no 10. punktā minētajiem seroloģiskajiem testiem;

b) visi liellopi, ko pievieno ganāmpulkam, nāk no ganāmpulkiem ar oficiāli no brucelozes brīvu ganāmpulku statusu un, gadījumā, ja liellopi vecāki par 12 mēnešiem, seruma aglutinācijas testā saskaņā ar C pielikumu ir uzrādījuši mazāk par 30 SV aglutinācijas uz 1 ml, vai arī reaģējušas negatīvi uz jebkuru citu testu, kas apstiprināts saskaņā ar 17. pantā noteikto kārtību, 30 dienas pirms vai 30 dienas pēc tā datuma, kad tās pievienotas ganāmpulkam; pēdējā gadījumā dzīvnieks(i) ir fiziski jāizolē no citiem ganāmpulka dzīvniekiem tādā veidā, lai izvairītos no tieša vai netieša kontakta ar tiem līdz negatīvas reakcijas apstiprināšanai.

Tomēr b) punktā aprakstīto testu nav nepieciešams pieprasīt dalībvalstīs vai dalībvalstu reģionos, kur vismaz divus gadus ar brucelozi inficētie ganāmpulki nav pārsnieguši 0,2 %, un kur dzīvnieks nāk no tās pašas dalībvalsts vai dalībvalsts reģiona ganāmpulka ar oficiāli no brucelozes brīva ganāmpulka statusu un transportēšanas laikā nav saskāries ar zemāka statusa liellopiem;

c) neraugoties uz b) punktu, liellopus no ganāmpulka, kam ir no brucelozes brīva liellopu ganāmpulka statuss, var pārcelt uz citu ganāmpulku, kam ir no brucelozes oficiāli brīva ganāmpulka statuss, ja tās ir vismaz 18 mēnešus vecas un, ja vakcinētas pret brucelozi, tad vakcinācija tikusi veikta vairāk kā pirms gada.

Šādiem dzīvniekiem 30 dienas pirms pārcelšanas ir jāuzrāda mazāk par 30 SV aglutinācijas uz 1 ml un negatīvs rezultāts papildinātāju saistīšanas reakcijas testā, vai jebkurā citā testā, kas apstiprināts saskaņā ar 17. pantā minēto kārtību.

Ja tomēr sieviešu dzimuma liellops no ganāmpulka, kas brīvs no brucelozes, tiek pārcelts uz ganāmpulku, kam ir no brucelozes oficiāli brīva ganāmpulka statuss, saskaņā ar iepriekš minētā punkta noteikumiem, tad pirmajam ganāmpulkam jātiek uzskatītam par brīvu no brucelozes divus gadus pēc tā datuma, kad tam pievienots pēdējais vakcinētais dzīvnieks.

3A. No brucelozes oficiāli brīva ganāmpulka statuss tiek atcelts, ja:

a) 1. un 2. punktā izklāstītie priekšnoteikumi vairs netiek pildīti; vai

▼**M44**

b) laboratorijas testu rezultātā vai pēc klīniskajām pazīmēm rodas aizdomas, ka vienam vai vairākiem liellopiem ir bruceloze, un aizdomīgie dzīvnieki ir nokauti vai izolēti tādā veidā, lai izvairītos no jebkāda tieša vai netieša kontakta ar citiem dzīvniekiem.

Ja dzīvnieks ir nokauts un vairs nav pieejams pārbaudei, atcelto statusu var atjaunot, ja divi seruma aglutinācijas testi, kas veikti saskaņā ar Pielikumu C, visām liellopiem ganāmpulkā, kas vecākas par 12 mēnešiem, uzrāda mazāk par 30 SV aglutinācijas uz 1 ml. Pirmais tests jāveic vismaz 30 dienas pēc dzīvnieka nošķiršanas un otrais vismaz 60 dienas vēlāk.

Ja dzīvnieks ir izolēts no dzīvniekiem ganāmpulkā, tad to var atkal pievienot ganāmpulkam, un ganāmpulka statusu var atjaunot šādā veidā:

a) pēc seruma aglutinācijas testa, kas uzrāda mazāk par 30 SV aglutinācijas uz 1 ml, un negatīva rezultāta papildinātāju saistīšanas reakcijas testā; vai

b) pēc negatīva rezultāta jebkurā citā testu kombinācijā, kas šim nolūkam apstiprināta saskaņā ar 17. pantā noteikto kārtību.

3B. No brucelozes oficiāli brīva ganāmpulka statuss ganāmpulkam ir jāanulē, ja laboratorijas testu vai epidemioloģisku izmeklēšanu rezultātā ganāmpulkā apstiprinās *brucella* infekcijas klātbūtne.

Ganāmpulka statusu nedrīkst atjaunot līdz pat laikam, kad vai nu visi liellopi, kas atradās tur slimības izcelšanās laikā, ir nokauti, vai arī ganāmpulks pakļauts pārbaudes testiem un visi dzīvnieki, kas vecāki par 12 mēnešiem, uzrādījuši negatīvus rezultātus divos testos pēc kārtas ar 60 dienu starplaiku, turklāt pirmais veikts ne ātrāk kā 30 dienu pēc pozitīvi reaģējošā(-o) dzīvnieka(-u) nošķiršanas no ganāmpulka.

Gadījumos, ja liellopi slimības izcelšanās laikā ir grūsnas, galējā pārbaude jāveic vismaz 21 dienu pēc tam, kad atnesies pēdējais slimības izcelšanās laikā grūsnais dzīvnieks.

4. Liellopu ganāmpulks ir brīvs no brucelozes, ja tas atbilst 1. punkta b) un c) apakšpunkta noteikumiem, un ja vakcinācija veikta šādā veidā:

(i) visi sieviešu dzimuma liellopi ir vakcinēti:

— pirms sešu mēnešu vecuma ar 19. celma dzīvo vakcīnu, vai

— pirms 15 mēnešu vecuma ar inaktivēto 45/20 palīgvakcīnu, kas oficiāli pārbaudīta un apstiprināta, vai

— ar citām vakcīnām, kas apstiprinātas saskaņā ar 17. pantā noteikto kārtību;

(ii) 30 mēnešu vecumu nesasniegušie liellopi, kas vakcinēti ar 19. celma dzīvo vakcīnu, seruma aglutinācijas testā var uzrādīt rezultātu, kas augstāks par 30 SV aglutinācijas, bet zemāks par 80 SV aglutinācijas uz 1 mililitru, ja papildinātāju saistīšanas reakcijas testā tās uzrāda rezultātu, kas mazāks par 30 EEK vienībām sieviešu dzimuma dzīvniekiem, kuri vakcinēti mazāk nekā 12 mēnešus iepriekš, vai kas mazāks par 20 EEK vienībām visos citos gadījumos.

▼M44

5. Liellopu ganāmpulks saglabā no brucelozes brīva ganāmpulka statusu, ja:

(i) tas tiek pakļauts vienam no 2. punkta a) apakšpunktā uzskaitītajiem testu režīmiem;

(ii) ganāmpulkam pievienotie liellopi atbilst 2. punkta b) apakšpunkta prasībām; vai

— tās ir no ganāmpulkiem, kam ir no brucelozes brīva ganāmpulka statuss, un, gadījumā, ja liellopi, kas vecākas par 12 mēnešiem, 30 dienu pirms pievienošanas ganāmpulkam vai pēc pievienošanas izolācijas apstākļos ir seruma aglutinācijas testā uzrādījuši mazāk par 30 SV aglutinācijas uz 1 ml un negatīvu rezultātu papildinātāju saistīšanas reakcijas testā, saskaņā ar C pielikumu, vai

— tās ir no ganāmpulkiem, kam ir no brucelozes brīva ganāmpulka statuss, ir jaunākas par 30 mēnešiem un ir vakcinētas ar 19. celma dzīvo vakcīnu, ja seruma aglutinācijas testā tās uzrāda rezultātu, kas augstāks par 30 SV aglutinācijas, bet zemāks par 80 SV aglutinācijas uz 1 ml, ja papildinātāju saistīšanas reakcijas testā tās uzrāda rezultātu, kas mazāks par 30 EEK vienībām sieviešu dzimuma dzīvniekiem, kas vakcinēti agrāk nekā pirms 12 mēnešiem, vai mazāks par 20 EEK vienībām visos citos gadījumos.

6A. No brucelozes brīva ganāmpulka statuss tiek atcelts, ja:

a) 4. un 5. punkta nosacījumi netiek izpildīti; vai

b) laboratorijas testu vai klīnisku pazīmju rezultātā rodas aizdomas, ka viens vai vairāki liellopi, kas vecāki par 30 mēnešiem, slimo ar brucelozi, un aizdomās turētais(ie) dzīvnieks(i) ir nokauts vai izolēts tādā veidā, lai izvairītos no jebkāda tieša vai netieša kontakta ar citiem dzīvniekiem.

Ja dzīvnieks ir izolēts, to drīkst atkal pievienot ganāmpulkam, un ganāmpulka statusu var atjaunot, ja pēc tam tas seruma aglutinācijas testā uzrāda mazāk par 30 SV aglutinācijas uz 1 ml un uzrāda negatīvu rezultātu papildinātāju saistīšanas reakcijas testā vai jebkurā citā testā, kas apstiprināts saskaņā ar 17. pantā noteikto kārtību.

Ja dzīvnieki ir nokauti un vairs nav pieejami pārbaudei, tad atcelto statusu var atjaunot, ja saskaņā ar C pielikumu visiem liellopiem, kas vecāki par 12 mēnešiem, veiktie divi seruma aglutinācijas testi uzrāda mazāk par 30 SV aglutinācijas uz 1 ml. Pirmais tests jāveic vismaz 30 dienu pēc dzīvnieka nošķiršanas un otrais vismaz 60 dienu vēlāk.

Ja dzīvnieki, kam saskaņā ar iepriekšējiem diviem punktiem jāveic tests, ir jaunāki par 30 mēnešiem un ir tikuši vakcinēti ar 19. celma dzīvo vakcīnu, var uzskatīt, ka to reakcija ir negatīva, ja seruma aglutinācijas testā tie uzrāda vairāk par 30, bet mazāk par 80 SV aglutinācijas uz 1 ml, ja papildinātāju saistīšanas reakcijas testā tie uzrāda rezultātu, kas mazāks par 30 EEK vienībām sieviešu dzimuma dzīvniekiem, kas vakcinēti mazāk nekā pirms 12 mēnešiem, vai mazāks par 20 EEK vienībām visos pārējos gadījumos.

6B. No brucelozes brīva ganāmpulka statuss ir jāanulē, ja laboratorijas testi vai epidemioloģiska izmeklēšana apstiprina, ka ganāmpulkā ir *brucella* infekcija. Ganāmpulka statusu nedrīkst atjaunot, kamēr visi liellopi, kas atradušies ganāmpulkā infekcijas izcelšanās laikā, nav nokauti, vai arī ganāmpulks nav pakļauts pārbaudes testam un visi nevakcinētie dzīvnieki, kas vecāki par 12 mēnešiem, uzrādījuši negatīvus rezultātus divos testos pēc kārtas ar 60 dienu starplaiku, no kuriem pirmais tests veikts ne ātrāk kā 30 dienu pēc pozitīvi reaģējošā(o) dzīvnieka(u) nošķiršanas no ganāmpulka.

▼M44

Ja visi dzīvnieki, kam jāveic iepriekšējā punktā minētais tests, ir jaunāki par 30 mēnešiem un tikuši vakcinēti ar 19. celma dzīvo vakcīnu, tos var uzskatīt par negatīvi reaģējošiem, ja tie uzrāda vairāk par 30, bet mazāk par 80 SV aglutinācijas uz 1 ml, ja papildinātāju saistīšanas reakcijas testā tie uzrāda mazāk par 30 EEK vienībām sieviešu dzimuma dzīvniekiem, kas vakcinēti mazāk nekā pirms 12 mēnešiem, vai mazāk par 20 EEK vienībām visos pārējos gadījumos.

Ja slimības izcelšanās laikā govis ir grūsnas, tad galējā pārbaude jāveic vismaz 21 dienu pēc pēdējās govs atnešanās, kas bija grūsna slimības izcelšanās laikā.

7. Dalībvalsti vai dalībvalsts reģionu var pasludināt par oficiāli brīvu no brucelozes saskaņā ar 17. pantā noteikto kārtību, ja tiek izpildīti šādi nosacījumi:

a) vismaz trīs gadus nav reģistrēts neviens *brucella* infekcijas izraisīts aborts vai *B.abortus* izdalīšanas gadījums, un vismaz 99,8 % no ganāmpulkiem ir ieguvuši oficiāli no brucelozes brīvu ganāmpulku statusu katru gadu piecus gadus pēc kārtas, šo aprēķinu veicot katra kalendārā gada 31. decembrī. Ja kompetenta iestāde tomēr pieņem lēmumu par vesela ganāmpulka nokaušanu, kur, pēc epidemioloģiskās izmeklēšanas rezultātiem, atsevišķi slimību gadījumi ir parādījušies sakarā ar dzīvnieku ievešanu no kādas teritorijas ārpus dalībvalsts vai ārpus dalībvalsts reģiona un ganāmpulkiem, kuriem oficiāli no brucelozes brīvu ganāmpulku statuss ir ticis atcelts vai anulēts citu iemeslu, nevis aizdomu par slimību dēļ, tad tas nav jāņem vērā minētajā aprēķinā, ja dalībvalsts centrālā kompetentā iestāde, kas nodarbojas ar šiem gadījumiem, veic ikgadējo uzskaiti un saskaņā ar 8.panta 2. punktu paziņo par tiem Komisijai;

▼M46

b) visus liellopus identificē saskaņā ar Kopienas tiesību aktiem;

▼M44

c) paziņošana par abortu gadījumiem ir obligāta, un šos gadījumus izmeklē kompetenta iestāde.

8. Saskaņā ar 9. punktu, dalībvalsts vai dalībvalsts reģions, kas saņēmis no brucelozes oficiāli brīva reģiona statusu, saglabā šo statusu, ja:

a) joprojām ir izpildīti 7. punkta a) un b) apakšpunktā paredzētie nosacījumi, un paziņošana par aborta gadījumiem, kas varētu būt notikuši brucelozes dēļ, ir obligāta, un tos izmeklē kompetenta iestāde;

b) pirmos piecus gadus pēc statusa iegūšanas katru gadu visi liellopi, kas vecāki par 24 mēnešiem, ne mazāk kā 20 % no visiem ganāmpulkiem ir pārbaudīti un uzrādījuši negatīvu reakciju seroloģiskajos testos, kas veikti saskaņā ar C pielikumu, vai – piena ganāmpulkiem – piena paraugu pārbaudē, kas veikta saskaņā ar C pielikumu;

c) par jebkuru liellopu, ko tur aizdomās par inficēšanos ar brucelozi, tiek paziņots kompetentai iestādei, un tam tiek veikta oficiāla epidemioloģiska izmeklēšana brucelozes noteikšanai, kas sastāv no vismaz diviem seroloģiskiem asins testiem, ieskaitot papildinātāju saistīšanas reakcijas testu un atbilstošu paraugu mikrobioloģisko analīzi;

▼**M44**

d) aizdomu perioda laikā, kam jāturpinās, līdz tiek saņemti negatīvi rezultāti c) punktā minētajiem testiem, aizdomās turētā dzīvnieka izcelsmes vai pārejas ganāmpulkam, un ganāmpulkiem, kas epidemioloģiski saistīti ar šo ganāmpulku, no brucelozes oficiāli brīva ganāmpulka statuss ir jāatceļ;

e) brucelozes uzliesmojuma izplatīšanās gadījumā visi liellopi ir jānokauj. Atlikušajām jutīgajām sugām ir jāveic atbilstoši testi, un telpas un iekārtas ir jāiztīra un jādezinficē.

9. Dalībvalstij vai dalībvalsts reģionam, kas pasludināts par oficiāli brīvu no brucelozes, ir jāpaziņo Komisijai par visiem brucelozes gadījumiem. Ja ir pierādījumi par nozīmīgām situācijas pārmaiņām saistībā ar brucelozi dalībvalstī vai dalībvalsts daļā, kas tikusi atzīta par oficiāli brīvu no brucelozes, tad Komisija 17. pantā noteiktajā kārtībā var ierosināt, lai šis statuss tiktu atcelts vai anulēts, līdz tiks izpildītas lēmuma prasības.

10. II nodaļas nolūkā seroloģiskais tests ir vai nu seruma aglutinācijas tests, buferšķīduma brucelas antigēna tests, papildinātāju saistīšanas reakcijas tests, plazmas aglutinācijas tests, plazmas gredzena raudzes tests, mikroaglutinācijas tests, vai arī individuālais asins ELISA tests, kā aprakstīts C pielikumā. Tāpat II nodaļas nolūkā tiks pieņemts jebkurš cits diagnostiskais tests, kas apstiprināts saskaņā ar 17. pantā noteikto kārtību un aprakstīts C pielikumā. Piena tests ir piena gredzena raudzes vai piena ELISA tests saskaņā ar C pielikumu.

▼M49

B PIELIKUMS

TUBERKULOZE

1. SLIMĪBAS IEROSINĀTĀJA IDENTIFICĒŠANA

Liellopu tuberkulozes ierosinātāja *Mycobacterium bovis (M. bovis)* esamību klīniskos un pēcnāves paraugos var noteikt ar iezīmētu uztriepju apskati vai imunoperoksidāzes metodēm un apstiprināt ar organisma pavairošanu primārās izolācijas vidē.

Patoloģiskais materiāls *M. bovis* apstiprināšanai būtu jāņem no nesamērīgiem limfmezgliem un parenhimatoziem orgāniem, piemēram, plaušām, aknām, liesas utt. Gadījumos, kad dzīvniekam nav patoloģisku izmaiņu, izmeklēšanai un pavairošanai būtu jāņem paraugi no aizrīkles, bronhu, videnes, virstesmeņa, zemžokļa un dažiem apzarņa limfmezgliem, kā arī no aknām.

Izolātu identificēšanu parasti var veikt ar audzēšanas un bioķīmisko īpašību noteikšanu. Var arī izmantot polimēru ķēdes reakciju (PCR), lai noteiktu *M. tuberculosis* kompleksu. DNS analīzes paņēmieni var izrādīties ātrāki un ticamāki nekā bioķīmiskās metodes *M. bovis* atšķiršanai no citām *M. tuberculosis* kompleksa sastāvdaļām. Ģenētiskā iezīmēšana ļauj atšķirt dažādus *M. bovis* celmus un ļaus aprakstīt izcelsmes, pārnēsāšanas un izplatības veidus.

Izmantotajiem paņēmieniem un barotnēm, to standartizēšanai un rezultātu interpretācijai jāatbilst tam, kas noteikts OIE Diagnostikas testu un vakcīnu standartu rokasgrāmatas, ceturtā izdevuma (2000. gada) 2.3.3. nodaļā (liellopu tuberkuloze).

2. TUBERKULĪNA ĀDAS TESTS

Izmanto PPD (attīrīta proteīna atvasinājumu) tuberkulīnu, kas atbilst 2.1. punktā noteiktajiem standartiem, lai veiktu oficiālu tuberkulīna ādas testu saskaņā ar 2.2. punktā minēto kārtību.

2.1. **Tuberkulīna (liellopu un putnu) standarti.**

2.1.1. *Definīcija.*

Tuberkulīna attīrīts proteīna atvasinājums (PPD tuberkulīns, liellopu vai putnu) ir sagatave, ko iegūst no termiski apstrādātiem *Mycobacterium bovis* vai *Mycobacterium avium* (pēc vajadzības) augšanas un līzes produktiem, kuri var atklāt aizkavētu hiperjutību dzīvniekam, kas ir sensitivizēti pret tās pašas sugas mikroorganismiem.

2.1.2. *Pagatavošana.*

To iegūst no ūdenī šķīstošām frakcijām, ko sagatavo karsējot plūstošā tvaikā un pēc tam filtrējot tās *M. bovis* vai *M. avium* (pēc vajadzības) kultūras, kas aug šķidrā, sintētiskā vidē. Filtrāta aktīvo frakciju, kas sastāv galvenokārt no proteīna, atdala ar nogulsnēšanu, mazgā un atkal izšķīdina. Var pievienot antimikrobiālu konservantu, kas neizraisa kļūdaini pozitīvas reakcijas, kā, piemēram, fenolu. Beigu sterilo sagatavi, kas nesatur mikobaktērijas, aseptiski iepilda sterilos, drošos stikla konteineros, kurus tad noslēdz tā, lai novērstu piesārņojumu. Sagatave var tikt žāvēta ar sublimācijas metodi.

▼M49

2.1.3. *Produkta identificēšana.*

Vairākas noteikta lieluma devas intradermāli injicē dažādās vietās atbilstoši sensitivizētām albīnām jūrascūciņām, kas katra sver ne mazāk kā 250 g. Pēc 24 līdz 28 stundām injekcijas vietās parādās reakcijas edematozu uztūkumu veidā ar eritēmu ar nekrozi vai bez nekrozes. Reakciju izmērs un stiprums ir atšķirīgs, atbilstoši devai. Nesensitivizētas jūrascūciņas neuzrāda reakcijas uz līdzīgām injekcijām.

2.1.4. *Testi.*

2.1.4.1. pH: pH ir 6,5 līdz 7,5.

2.1.4.2. Fenols. Ja pārbaudāmā sagatave satur fenolu, tā koncentrācija ir ne vairāk kā 5 g/l.

2.1.4.3. Sensitivizējoša iedarbība. Izmanto triju jūrascūciņu grupu, kuras nav apstrādātas ar materiālu, kas traucētu testam. 3 reizes ar piecu dienu starplaiku katrai jūrascūciņai intradermāli injicē pārbaudāmās sagataves devas, kas atbilst 500 IU 0,1 mililitrā. 15 līdz 21 dienu pēc trešās injekcijas intradermāli injicē tādu pašu devu (500 IU) šiem dzīvniekiem un triju jūrascūciņu kontrolgrupai, kurām ir tāda pati masa un kas nav iepriekš saņēmušas tuberkulīna injekcijas. 24 līdz 28 stundas pēc pēdējām injekcijām divu grupu reakcijas nav ievērojami atšķirīgas.

2.1.4.4. Toksiskums. Izmanto divas jūrascūciņas, kas katra sver ne mazāk kā 250 g un kas iepriekš nav apstrādātas ar materiālu, kurš traucētu testam. Katrai jūrascūciņai injicē zem ādas 0,5 ml pārbaudāmās sagataves. Dzīvniekus novēro septiņas dienas. Novērošanas laikā neparādās neatbilstoši efekti.

2.1.4.5. Sterilitāte. Tā atbilst sterilitātes testam, kas noteikts Eiropas Farmakopejas 4. izdevuma (2002.gads) monogrāfijā par veterinārajām vakcīnām.

2.1.5. *Iedarbība.*

Tuberkulīna attīrīta proteīna atvasinājuma (liellopu un putnu) iedarbību nosaka, salīdzinot sensitivizētu jūrascūciņu reakcijas, ko izraisa pārbaudāmās sagataves atšķaidījuma sērijas intradermāla injekcija, ar tām reakcijām, ko izraisa tuberkulīna (liellopu vai putnu, pēc vajadzības) attīrīta proteīna atvasinājuma standarta sagataves zināmas koncentrācijas, kuras kalibrē starptautiskajās vienībās.

Lai pārbaudītu iedarbību, sensitivizē ne mazāk kā deviņas albīnas jūrascūciņas, kas katra sver 400 līdz 600 g, ar dziļu intramuskulāro injekciju 0,0001 mg AN5 celma dzīva *M. bovis*, kurš iejaukts 0,5 ml šķidras masas 9 g/l R nātrija hlorīda šķīdumā, lai pārbaudītu liellopu tuberkulīnam, vai atbilstošas devas inaktivēta vai dzīva *M. avium*, lai pārbaudītu putnu tuberkulīnam. Ne mazāk kā četras nedēļas pēc jūrascūciņu sensitivizēšanas to sānus noskuj, lai radītu vietu ne vairāk kā četrām injekciju vietām katrā pusē. Sagatavo pārbaudāmās sagataves un standarta sagataves atšķaidījumus, izmantojot izotoniskā fosfāta buferšķīdumu (pH 6,5 – 7,5), kas satur 0,005 g/l 80 R polisorbāta. Izmanto ne mazāk kā trīs devas standarta sagataves un ne mazāk kā trīs devas pārbaudāmās sagataves. Izvēlas devas tā, lai radīto izmaiņu diametrs būtu ne mazāks kā 8 mm un ne lielāks kā 25 mm. Sadala atšķaidījumus brīvi izvēlētā veidā pa vietām, izmantojot latīņu kvadrāta shēmu. Katru devu injicē intradermāli nemainīgā 0,1 ml vai 0,2 ml tilpumā. Pēc 24 līdz 28 stundām izmēra izmaiņu diametrus un aprēķina testa rezultātu, izmantojot parastās statistiskās metodes un pieņemot, ka izmaiņu diametri ir tieši proporcionāli tuberkulīnu koncentrācijas logaritmam.

▼M49

Tests ir derīgs, ja kļūdas ticamības intervāls (P = 0,95) ir ne mazāk kā 50 % un ne vairāk kā 200 % no aprēķinātās iedarbības. Aprēķinātā iedarbība ir ne mazāk kā 66 % un ne vairāk kā 150 % no liellopu tuberkulīnam noteiktās iedarbības. Aprēķinātā iedarbība ir ne mazāk kā 75 % un ne vairāk kā 133 % no putnu tuberkulīnam noteiktās iedarbības. Noteiktā iedarbība ir ne mazāk kā 20 000 IU/ml abiem tuberkulīniem (liellopu un putnu).

2.1.6. *Glabāšana.*

Glabāt tumšā vietā 5 ± 3 °C temperatūrā.

2.1.7. *Marķēšana.*

Uz etiķetes norādīts:

— iedarbība starptautiskajās vienībās uz mililitru,

— jebkuras pievienotās vielas nosaukums un daudzums,

— ar sublimācijas metodi žāvētām sagatavēm:

— šķidruma, ko izmanto atšķaidīšanai, nosaukums un daudzums,

— ka produkts būtu jāizmanto nekavējoties pēc atšķaidīšanas.

2.2. **Testa metode.**

2.2.1. Par oficiāliem intradermāliem tuberkulīna testiem atzīst

— vienkāršo intradermālo testu: šajā testā izdara vienu liellopu tuberkulīna injekciju,

— salīdzinošo intradermālo testu: šajā testā vienlaicīgi izdara vienu liellopu tuberkulīna injekciju un vienu putnu tuberkulīna injekciju.

2.2.2. Tuberkulīnu injicē šādās devās:

— ne mazāk kā 2 000 IU liellopu tuberkulīna,

— ne mazāk kā 2 000 IU putnu tuberkulīna.

2.2.3. Injicējamās devas tilpums nedrīkst pārsniegt 0,2 ml.

2.2.4. Tuberkulīna testus veic, tuberkulīnu (turberkulīnus) injicējot kakla ādā. Injekcijas vietas atrodas uz robežas starp kakla priekšējo un vidējo trešdaļu. Ja vienam un tam pašam dzīvniekam injicē gan liellopu, gan putnu tuberkulīnus, putnu tuberkulīnu injicē 10 centimetrus no skausta, bet liellopu tuberkulīnu - apmēram 12,5 cm zemāk, aptuveni paralēli plecu līnijai vai arī dažādās kakla pusēs. Jauniem dzīvniekiem, kas ir pārāk mazi, lai pietiekami nodalītu injekcijas vietu, injekcijas veic kakla vidējā daļā, katrā kakla pusē, vienā un tajā pašā vietā.

2.2.5. Tuberkulīna testu veic un reakciju interpretē šādi.

2.2.5.1. P a ņ ē m i e n i .

Injekcijas vietas apcērp un attīra. Starp īkšķi un rādītājpirkstu saņem apcirptās ādas kroku, to izmēra ar ārtaustu un rezultātus pieraksta. Tuberkulīna devu tad injicē ar metodi, kas nodrošina, ka tuberkulīns ievadīts intradermāli. Var izmantot īsu, sterilu adatu ar slīpni uz āru un graduētu šļirci, kas pildīta ar tuberkulīnu un ko slīpi ievada ādas dziļajos slāņos. Ja injekcija ir veikta pareizi, injekcijas vietā var sataustīt nelielu zirnim līdzīgu uztūkumu. Ādas krokas biezumu katrā injekcijas vietā pārmēra pēc 72 stundām (± 4 stundas) pēc injekcijas, un rezultātus reģistrē.

▼**M49**

2.2.5.2. Reakciju interpretācija.

Reakciju interpretē, pamatojoties uz klīniskajiem novērojumiem un to, kā pēc 72 stundām ir palielinājies ādas krokas biezums injekcijas vietā.

a) Negatīva reakcija: ja novēro ierobežotu pietūkumu un ādas krokas biezums palielinājies ne vairāk kā par 2 mm, konkrētajā reģionā nav novērojami klīniskie simptomi, piemēram, plaša edēma, eksudāts, nekroze, sāpes, limfvadu vai limfmezglu iekaisums.

b) Neskaidra reakcija: ja nav novērojami a) apakšpunktā uzskaitītie klīniskie simptomi un ādas krokas biezums ir palielinājies par vairāk kā 2 mm, taču mazāk kā par 4 mm.

c) Pozitīva reakcija: ja novēro a) apakšpunktā minētos klīniskos simptomus vai arī ādas krokas biezums injekcijas vietā palielinājies vairāk nekā par 4 mm.

2.2.5.3. Oficiālos intradermālos tuberkulīna testus interpretē šādi.

2.2.5.3.1. Vienkāršais intradermālais tests:

a) pozitīvs: pozitīva liellopu reakcija saskaņā ar 2.2.5.2. punkta c) apakšpunktu;

b) neskaidrs: neskaidra reakcija saskaņā ar 2.2.5.2. punkta b) apakšpunktu;

c) negatīvs: negatīva liellopu reakcija saskaņā ar 2.2.5.2. punkta a) apakšpunktu.

Dzīvniekiem, kuriem vienkāršajā intradermālajā tuberkulīna testā ieguva neskaidru reakciju, ne ātrāk kā pēc 42 dienām veic otru testu.

Dzīvniekus, kuriem šajā testā nebija negatīvas reakcijas, uzskata par pozitīviem.

Dzīvniekiem, kuriem bija pozitīva reakcija vienkāršajā intradermālajā testā, var veikt salīdzinošo intradermālo testu, ja ir aizdomas par kļūdaini pozitīvu reakciju vai traucējošu reakciju.

2.2.5.3.2. Salīdzinošais intradermālais tests, ko izmanto, lai noteiktu un saglabātu ar tuberkulozi oficiāli nesirgstoša ganāmpulka statusu:

a) pozitīvs: ja novēro pozitīvu reakciju uz liellopu tuberkulīnu ar uztūkumu, kas par 4 mm pārsniedz reakciju uz putnu tuberkulīnu, vai arī klīniskos simptomus;

b) neskaidrs: ja reakcija uz liellopu tuberkulīnu ir pozitīva vai neskaidra un tā ir par 1 - 4 mm lielāka nekā reakcija uz putnu tuberkulīnu un klīniskās pazīmes nav novērojamas;

c) negatīvs: negatīva reakcija uz liellopu tuberkulīnu vai arī pozitīva vai neskaidra reakcija uz liellopu tuberkulīnu, kas ir mazāka kā pozitīva vai neskaidra reakcija uz putnu tuberkulīnu. Nevienā no abiem gadījumiem nav novērojami klīniskie simptomi.

▼M49

Dzīvniekiem, kam salīdzinošajā intradermālajā testā ieguva neskaidru reakciju, ne ātrāk kā pēc 24 dienām veic otru testu. Dzīvniekus, par ko šajā testā neieguva negatīvu reakciju, uzskata par pozitīviem.

2.2.5.3.3. Ar tuberkulozi oficiāli nesirgstoša ganāmpulka statusu var apturēt, kā arī aizliegt šā ganāmpulka dzīvniekus izmantot Kopienas iekšējā tirdzniecībā līdz brīdim, kad noskaidrots statuss:

a) dzīvniekiem, kuriem ir neskaidra reakcija vienkāršajā intradermālajā tuberkulīna testā;

b) dzīvniekiem, kuriem ir pozitīva reakcija vienkāršajā intradermālajā tuberkulīna testā un kas tiks testēti vēlreiz ar salīdzinošo intradermālo tuberkulīna testu;

c) dzīvniekiem, kuriem ir neskaidra reakcija salīdzinošajā intradermālajā testā.

2.2.5.3.4. Ja Kopienas normatīvie akti pieprasa pirms dzīvnieku pārvietošanas veikt intradermālo testu, to interpretē tā, lai Kopienas iekšējā tirdzniecībā nenonāktu neviens dzīvnieks, kura ādas krokas biezums pieaug vairāk kā par 2 mm, kā arī dzīvnieki ar klīniskajiem simptomiem.

2.2.5.3.5. Lai ļautu noteikt maksimālo inficēto un slimo dzīvnieku skaitu ganāmpulkā vai reģionā, dalībvalstis var mainīt testa interpretācijas kritērijus, lai iegūtu uzlabotu testa jutību, ņemot vērā visas neskaidrās reakcijas, kas minētas 2.2.5.3.1. punkta b) apakšpunktā un 2.2.5.3.2. punkta b) apakšpunktā kā pozitīvas reakcijas.

3. PAPILDU PĀRBAUDE

Lai ļautu noteikt maksimālo inficēto un slimo dzīvnieku skaitu ganāmpulkā vai reģionā, dalībvalstis papildus tuberkulīna testam var atļaut izmantot gamma interferona testu, kas minēts OIE Diagnostikas testu un vakcīnu standartu rokasgrāmatas, 4. izdevuma (2000. gada) 2.3.3. nodaļā (liellopu tuberkuloze).

4. VALSTU INSTITŪTI UN VALSTU ETALONLABORATORIJAS

▼M55

4.1. **Uzdevumi un pienākumi**

Valsts institūti, valsts references laboratorijas vai oficiālie institūti, kas izraudzīti saskaņā ar 6.a pantu, atbild attiecīgi par 2. un 3. punktā minēto tuberkulīnu vai reaģentu oficiālo testēšanu attiecīgajā dalībvalstī, lai nodrošinātu, ka visi minētie tuberkulīni un reaģenti atbilst attiecīgi 2.1. apakšpunktā un 3. punktā minētajiem standartiem.

———————

▼M56

C PIELIKUMS

BRUCELOZE

1. SLIMĪBAS IEROSINĀTĀJA IDENTIFICĒŠANA

Ja aborta materiālā, vaginālajos izdalījumos vai pienā, izmantojot modificētu ātrdarbīgu skābi vai imunospecifisku organismu iekrāsošanos, parādās *Brucella* morfoloģija, tas sniedz prezumptīvu brucelozes pierādījumu, īpaši, ja to papildina ar seroloģiskiem testiem. Polimerāzes ķēdes reakcijas (*PCR*) metodes sniedz papildu līdzekļus noteikšanai.

Ja vien iespējams, *Brucella* spp. jāatdala, izmantojot vienkāršu vai selektīvu barotni ar kultivēšanu no dzemdes izdalījumiem, abortētiem embrijiem, tesmeņa sekrētiem vai selektīviem audiem, tādiem kā limfu mezgli un sievišķie un vīrišķie reproduktīvie orgāni.

Pēc atdalīšanas sugas un bioloģiskais variants ir jānosaka ar fāgu līzi un/vai oksidatīvā metabolisma pārbaudi, pēc kultivēšanas, bioķīmiskajiem un seroloģiskajiem kritērijiem. *PCR* dod iespēju izmantot papildu un biotipa noteikšanas metodi, kas balstās uz īpašām ģenētiskām kombinācijām.

Izmantotajiem paņēmieniem un barotnēm, to standartizēšanai un rezultātu interpretācijai jāatbilst tam, kas noteikts *OIE* Sauszemes dzīvnieku slimību diagnostikas testu un vakcīnu rokasgrāmatas sestā izdevuma (2008. gadā) 2.4.3. nodaļā (liellopu bruceloze), 2.7.2. nodaļā (kazu un aitu bruceloze) un 2.8.5. nodaļā (cūku bruceloze).

2. IMUNOLOĢISKIE TESTI

2.1. **Standarti**

2.1.1. Visu to antigēnu sagatavošanai, ko izmanto Bengālijas rozes testā (*RBT*), seruma aglutinācijas testā (*SAT*), komplementa saistīšanas testā (*CFT*) un piena gredzena testā (*MRT*), jāizmanto *Brucella abortus* biovars 1, Veibridžas celms 99 un *USDA* celms 1119-3.

2.1.2. Atsauces standartserums Bengālijas rozes testam (*RBT*), seruma aglutinācijas testam (*SAT*), komplementa saistīšanas testam (*CFT*) un piena gredzena testam (*MRT*) ir *OIE* starptautiskais atsauces standartserums (*OIEISS*), agrāk saukts par PVO otro starptautisko *Brucella abortus* antiserumu (*ISAbS*).

2.1.3. Atsauces standartserumi enzīmu imūnosorbcijas testiem (*ELISA*) ir:

— *OIEISS*,

— vāji pozitīvs *OIE ELISA* standartserums ($OIEELISA_{WP}SS$),

— izteikti pozitīvs *OIE ELISA* standartserums ($OIEELISA_{SP}SS$),

— negatīvs *OIE ELISA* standartserums ($OIEELISA_{N}SS$).

2.1.4. Atsauces standartserumi fluorescences polarizācijas mērījumam (*FPA*) ir:

— vāji pozitīvs *OIE ELISA* standartserums ($OIEELISA_{WP}SS$),

— izteikti pozitīvs *OIE ELISA* standartserums ($OIEELISA_{SP}SS$),

— negatīvs *OIE ELISA* standartserums ($OIEELISA_{N}SS$).

▼**M56**

2.1.5. Pielikuma 2.1.3. un 2.1.4. punktā uzskaitītie standarti ir pieejami Kopienas references laboratorijā brucelozes noteikšanai vai Veibridžas *Veterinary Laboratory Agency* (*VLA*), Apvienotajā Karalistē.

2.1.6. *OIEISS, OIEELISA$_{WP}$SS, OIEELISA$_{SP}$SS un OIEELISA$_{N}$SS* ir starptautiskie primārie standarti, no kuriem katrai dalībvalstij visiem testiem, kas minēti 2.1.1. punktā, jānosaka valsts sekundārie atsauces standarti ("darba standarti").

2.2. **Enzīmu imūnosorbcijas testi (*ELISA*) vai citi saistoši testi, lai noteiktu liellopu brucelozi serumā vai pienā**

2.2.1. *Materiāli un reaģenti*

Izmantotajiem paņēmieniem un rezultātu interpretācijai jābūt apstiprinātiem saskaņā ar principiem, kas noteikti *OIE* Sauszemes dzīvnieku slimību diagnostikas testu un vakcīnu rokasgrāmatas sestā izdevuma (2008. gadā) 1.1.4. nodaļā, un to skaitā jābūt vismaz laboratoriskajiem un diagnostiskajiem pētījumiem.

2.2.2. *Testa standartizācija*

2.2.2.1. Atsevišķu seruma paraugu testa metodes standartizācija:

a) 1/150 *OIEISS* sākotnējam atšķaidījumam ([1]) vai 1/2 *OIEELISA$_{WP}$SS* sākotnējam atšķaidījumam, vai 1/16 *OIEELISA$_{SP}$SS* sākotnējam atšķaidījumam, kas pagatavots negatīvā serumā (vai negatīvu serumu bankā), ir jādod pozitīva reakcija;

b) 1/600 *OIEISS* sākotnējam atšķaidījumam vai 1/8 *OIEELISA$_{WP}$SS* sākotnējam atšķaidījumam, vai 1/64 *OIEELISA$_{SP}$SS* sākotnējam atšķaidījumam, kas pagatavots negatīvā serumā (vai negatīvu serumu bankā), ir jādod negatīva reakcija;

c) *OIEELISA$_{N}$SS* vienmēr ir jādod negatīva reakcija.

2.2.2.2. Serumu bankas paraugu testa metodes standartizācija:

a) 1/150 *OIEISS* sākotnējam atšķaidījumam vai 1/2 *OIEELISA$_{WP}$SS* sākotnējam atšķaidījumam, vai 1/16 *OIEELISA$_{SP}$SS* sākotnējam atšķaidījumam, kas pagatavots negatīvā serumā (vai negatīvu serumu bankā) un atkal atšķaidīts negatīvā serumā ar vairākiem paraugiem, kuri kopā veido banku, ir jādod pozitīva reakcija;

b) *OIEELISA$_{N}$SS* vienmēr ir jādod negatīva reakcija.

c) testam jābūt piemērotam, lai noteiktu infekcijas pierādījumu vienam dzīvniekam no dzīvnieku grupas, seruma paraugi no kuras ir apvienoti kopējā bankā.

([1]) Šajā pielikumā minētie atšķaidījumi, lai pagatavotu šķidros reaģentus, ir izteikti kā, piemēram, 1/150 nozīmē 1 vienība 150 atšķaidījumos.

▼**M56**

2.2.2.3. Bankas piena vai sūkalu paraugu testa metodes standartizācija:

a) 1/1 000*OIEISS* sākotnējam atšķaidījumam vai 1/16 $OIEELISA_{WP}SS$ sākotnējam atšķaidījumam, vai 1/125 $OIEELISA_{SP}SS$ sākotnējam atšķaidījumam, kas pagatavots negatīvā serumā (vai negatīvu serumu bankā) un atkal atšķaidīts 1/10 negatīvā pienā, ir jādod negatīva reakcija;

b) $OIEELISA_{N}SS$, kas atšķaidīts 1/10 negatīvā pienā, vienmēr ir jādod negatīva reakcija;

c) testam jābūt piemērotam, lai noteiktu infekcijas pierādījumu vienam dzīvniekam no dzīvnieku grupas, no kuras piena vai sūkalu paraugi ir apvienoti kopējā bankā.

2.2.3. *Nosacījumi* ELISA *testu izmantošanai, lai noteiktu liellopu brucelozi*

2.2.3.1. Izmantojot 2.2.2.1. un 2.2.2.2. punktā izklāstītos kalibrēšanas nosacījumus *ELISA* testu serumu paraugiem, *ELISA* testa diagnostiskā jutība ir tikpat liela vai lielāka nekā Bengālijas rozes testa (*RBT*) vai komplementa saistīšanās testa (*CFT*) diagnostiskā jūtība, ņemot vērā epidemioloģisko situāciju, kurā tas ir veikts.

2.2.3.2. Izmantojot 2.2.2.3. punktā izklāstītos *ELISA* testu bankas piena paraugu kalibrēšanas nosacījumus, *ELISA* testa diagnostiskā jutība ir tikpat liela vai lielāka nekā piena gredzena raudzei (*MRT*), ņemot vērā ne tikai epidemioloģisko situāciju, bet arī vidējo un paredzamo ārkārtējo zootehnikas sistēmu.

2.2.3.3. Ja *ELISA* testus izmanto sertificēšanas nolūkā saskaņā ar 6. panta 1. punktu vai lai izveidotu un uzturētu ganāmpulka statusu saskaņā ar A pielikuma II nodaļas 10. punktu, paraugu apvienošana bankā jāveic tā, lai testa rezultātus var neapšaubāmi attiecināt uz atsevišķiem dzīvniekiem, uz kuriem attiecas banka. Visi apstiprinājuma testi jāveic seruma paraugiem, kas ņemti no atsevišķiem dzīvniekiem.

2.2.3.4. *ELISA* testus var izmantot piena paraugam, kas ir savākts saimniecībā, kurā ir vismaz 30 % slaucamu piena govju. Ja izmanto šo metodi, jāveic pasākumi, lai nodrošinātu to, ka paraugus, kas ņemti pārbaudei, var neapšaubāmi attiecināt uz atsevišķiem dzīvniekiem, no kuriem piens ņemts. Visi apstiprinājuma testi jāveic seruma paraugiem, kas ņemti no atsevišķiem dzīvniekiem.

2.3. **Komplementa saistīšanas tests (*CFT*)**

2.3.1. Antigēns ir bakteriāla suspensija fenola sāls šķīdumā (0,85 % NaCl (m/v) un 0,5 % fenola (v/v)) vai veronāla buferšķīdumā. Antigēnus var piegādāt koncentrētā formā, ja uz pudeles etiķetes norāda lietojamo atšķaidījuma koeficientu. Antigēns jāuzglabā 4 °C temperatūrā un nesasaldēts.

2.3.2. Serumu inaktivē šādi:

— liellopu serumu: 30 līdz 50 minūtes 56–60 °C temperatūrā,

— cūku serumu: 30 līdz 50 minūtes 60 °C temperatūrā.

2.3.3. Lai veiktu patiesu reakciju saskaņā ar testa metodi, izmanto komplementa devu, kas pārsniedz pilnīgai hemolīzei nepieciešamo devu.

▼M56

2.3.4. Izdarot komplementa saistīšanas testu, katru reizi ir jāveic šādas kontroles:

a) seruma antikomplementārās iedarbības kontrole;

b) antigēna kontrole;

c) sensitivizēto sarkano asinsķermenīšu kontrole;

d) komplementa kontrole;

e) jutības kontrole, reakcijas sākumā izmantojot pozitīvu serumu;

f) reakcijas specifiskuma kontrole, izmantojot negatīvu serumu.

2.3.5. *Rezultātu aprēķināšana*

OIEISS satur 1 000 starptautisko *CFT* vienību (*ICFTU*) mililitrā. Ja *OIEISS* pārbauda pēc minētās metodes, rezultātu izsaka kā titru (t. i., augstākais tiešais *OIEISS* atšķaidījums, kas dod 50 % hemolīzi, T_{OIEISS}). Testa rezultāts seruma testam, kas izteikts kā titrs ($T_{TEST-SERUM}$), jāizsaka *ICFTU* mililitrā. Lai pārveidotu titra izteiksmi *ICFTU*, koeficientu (F), kas vajadzīgs, lai pārvērstu *ICFTU* izteiksmē nezināma testa seruma titru ($T_{TESTSERUM}$), kas pārbaudīts ar šo metodi, var atrast, izmantojot formulu:

$$F = 1\,000 \times 1/T_{OIEISS}$$

un starptautisko *CFT* vienību saturu testa seruma mililitrā ($ICFTU_{TEST-SERUM}$), izmantojot formulu:

$$ICFTU_{TESTSERUM} = F \times T_{TESTSERUM}$$

2.3.6. *Rezultātu interpretēšana*

Serumu, kas satur 20 vai vairāk *ICFTU* mililitrā, atzīst par pozitīvu.

2.4. **Piena gredzena tests (*MRT*)**

2.4.1. Antigēns ir bakteriāla suspensija fenola sāls šķīdumā (0,85 % NaCl (m/v) un 0,5 % fenola (v/v)), kas iezīmēta ar hematoksilīnu. Antigēns jāuzglabā 4 °C temperatūrā un nesasaldēts.

2.4.2. Antigēna jutība jāstandartizē attiecībā pret *OIEISS* tā, lai antigēns dotu pozitīvu reakciju ar 1/500 *OIEISS* atšķaidījumu negatīvā pienā, bet 1/1 000 atšķaidījumam jābūt negatīvam.

2.4.3. Gredzena tests ir jāveic paraugiem, kas ir reprezentatīvi attiecībā uz visu saimniecības piena kannu vai tvertņu saturu.

2.4.4. Piena paraugi nedrīkst būt sasaluši, sakarsuši vai pakļauti stiprai kratīšanai.

2.4.5. Reakcija ir jāveic, izmantojot kādu no šīm metodēm:

— vismaz 25 mm augstai piena kolonnai un 1 ml piena pievieno vai nu 0,03 ml, vai 0,05 ml kāda no standartizētajiem iezīmētajiem antigēniem,

— vismaz 25 mm augstai piena kolonnai un 2 ml piena pievieno 0,05 ml kāda no standartizētajiem iezīmētajiem antigēniem,

— 8 ml piena pievieno 0,08 ml kāda no standartizētajiem iezīmētajiem antigēniem.

▼M56

2.4.6. Piena un antigēnu maisījums 60 minūtes jāinkubē 37 °C temperatūrā kopā ar pozitīvajiem un negatīvajiem darba standartiem. Turpmāka 16 līdz 24 stundu inkubācija 4 °C temperatūrā palielina testa jutību.

2.4.7. Rezultātu interpretācija.

a) negatīva reakcija: iekrāsots piens, bezkrāsains krējums;

b) pozitīva reakcija:

— identiski iekrāsots piens un krējums vai

— bezkrāsains piens un iekrāsots krējums.

2.5. **Buferēts antigēna tests (Bengālijas rozes tests (*RBT*))**

2.5.1. Antigēns ir bakteriāla suspensija antigēnu buferšķīdumā ar pH 3,65 ± 0,05, kas iekrāsota, izmantojot Bengālijas rozes krāsvielu. Antigēnu piegādā gatavu lietošanai, un tas jāuzglabā 4 °C temperatūrā un nesasaldēts.

2.5.2. Antigēnu sagatavo, neņemot vērā šūnu koncentrāciju, bet tā jutība jāstandartizē attiecībā pret *OIEISS* tā, lai antigēns dotu pozitīvu reakciju seruma atšķaidījumā 1/45 un negatīvu reakciju – atšķaidījumā 1/55.

2.5.3. Bengālijas rozes testu (*RTB*) veic šādi:

a) serumu (20–30 µl) samaisa ar tādu pašu daudzumu antigēna uz baltas plāksnītes vai emaljas plātnes, lai rastos zona aptuveni 2 cm diametrā. Maisījumu 4 minūtes viegli krata apkārtējās vides temperatūrā un tad apskata labā apgaismojumā, lai noteiktu aglutināciju;

b) automātisko metodi var izmantot, bet tai jābūt vismaz tikpat jutīgai un precīzai kā manuālajai metodei.

2.5.4. *Rezultātu interpretēšana*

Jebkādu redzamu reakciju atzīst par pozitīvu, ja vien malās nav vērojama pārmērīga izžūšana.

Pozitīvus un negatīvus darba standartus ietver katrā testu sērijā.

2.6. **Seruma aglutinācijas tests (*SAT*)**

2.6.1. Antigēns ir bakteriāla suspensija fenola sāls šķīdumā (0,85 % NaCl (m/v) un 0,5 % fenola (v/v)).

Nedrīkst izmantot formaldehīdu.

Antigēnus var piegādāt koncentrētā formā, ja uz pudeles etiķetes norāda lietojamo atšķaidījuma koeficientu.

Antigēna suspensijai var pievienot *EDTA* līdz 5 mM gala testa atšķaidījumam, lai samazinātu kļūdainu pozitīvo rezultātu risku seruma aglutinācijas testā. Tātad pH 7,2 ir jāpielāgo antigēna suspensijai.

2.6.2. *OIEISS* satur 1 000 starptautisko aglutinācijas vienību.

2.6.3. Antigēnu sagatavo, neņemot vērā šūnu koncentrāciju, bet tā jutība jāstandartizē attiecībā pret *OIEISS* tā, lai antigēns dotu vai nu 50 % aglutināciju ar gala seruma atšķaidījumu 1/600 līdz 1/1 000, vai 75 % aglutināciju ar gala seruma atšķaidījumu 1/500 līdz 1/750.

Var arī ieteikt salīdzināt jaunu un iepriekš standartizētu antigēnu partiju reaģētspēju, izmantojot noteiktu serumu grupu.

▼M56

2.6.4. Testu veic vai nu mēģenēs, vai mikroplatēs. Antigēna un seruma atšķaidījuma maisījumu inkubē uz 16 līdz 24 stundām 37 °C temperatūrā.

Katram serumam jāsagatavo vismaz trīs atšķaidījumi. Aizdomīgā seruma atšķaidījumi jāsagatavo tā, lai reakciju pozitivitātes robežās varētu nolasīt vidējā mēģenē (vai vidējā padziļinājumā mikroplates metodes gadījumā).

2.6.5. *Rezultātu interpretācija.*

Brucella aglutinācijas līmenis serumā jāizsaka IU/ml.

Serumu, kas satur 30 vai vairāk IU mililitrā, atzīst par pozitīvu.

2.7. **Fluorescences polarizācijas mērījums (*FPA*)**

2.7.1. *FPA* var veikt mēģenēs vai uz mikroplatēm ar 96 padziļinājumiem. Izmantotajiem paņēmieniem, to standartizēšanai un rezultātu interpretācijai jāatbilst tam, kas noteikts *OIE* Sauszemes dzīvnieku slimību diagnostikas testu un vakcīnu rokasgrāmatas, sestā izdevuma (2008. gadā) 2.4.3. nodaļā (liellopu bruceloze).

2.7.2. *Testa standartizācija*

FPA standartizē tā, lai

a) *OIEELISA$_{SP}$SS* un *OIEELISA$_{WP}$SS* pastāvīgi dotu pozitīvu rezultātu;

b) 1/8 *OIEELISA$_{WP}$SS* sākotnējais atšķaidījums, vai 1/64 *OIEELISA$_{SP}$SS* sākotnējais atšķaidījums, kas pagatavots negatīvā serumā (vai negatīvu serumu bankā), vienmēr dotu negatīvu reakciju;

c) *OIEELISA$_{N}$SS* vienmēr dotu negatīvu reakciju.

Katrā testu partijā jāiekļauj izteikti pozitīvs, vāji pozitīvs, negatīvs darba standartserums (kas kalibrēti, salīdzinot ar *OIE ELISA* standartserumiem).

3. PAPILDU TESTI

3.1. **Brucelozes ādas raudzes tests (*BST*)**

3.1.1. *Nosacījumi* BST *testa izmantošanai*

a) brucelozes ādas raudzes testu neizmanto sertificēšanai Kopienas iekšējai tirdzniecībai;

b) brucelozes ādas raudzes tests ir viens no specifiskākajiem testiem, lai noteiktu brucelozi nevakcinētiem dzīvniekiem; tomēr diagnozi nevajadzētu uzstādīt, pamatojoties tikai uz pozitīvām intradermālām reakcijām;

c) liellopus, kas pārbaudīti ar negatīvu rezultātu vienā no seroloģiskajiem testiem, kuri noteikti šajā pielikumā, un kas reaģē pozitīvi uz BST testu, uzskata par inficētiem vai par iespējami inficētiem;

d) liellopus, kas pārbaudīti ar pozitīvu rezultātu vienā no seroloģiskajiem testiem, kuri noteikti šajā pielikumā, var pakļaut BST testam, lai iegūtu apstiprinājumu seroloģiskā testa rezultātu interpretācijai, īpaši, kad no brucelozes brīvos vai no brucelozes oficiāli brīvos ganāmpulkos nevar izslēgt reakciju ar antivielām pret citām baktērijām.

▼M56

3.1.2. Tests jāveic, izmantojot standartizētu un noteiktu brucelozes alergēnu sagatavi, kas nesatur atbilstošu lipopolisaharīdu (LPS) antigēnu, jo tas var izraisīt nespecifiskas iekaisuma reakcijas vai traucēt turpmākiem seroloģiskiem testiem.

Prasības brucelīna izgatavošanai ir sīki izklāstītas *OIE* Sauszemes dzīvnieku slimību diagnostikas testu un vakcīnu rokasgrāmatas sestā izdevuma (2008. gadā) 2.4.3. nodaļas C1. iedaļā.

3.1.3. *Testa procedūra*

3.1.3.1. Astes krokā, sānu ādā vai kakla pusē intradermāli injicē 0,1 ml brucelozes alergēna.

3.1.3.2. Testu nolasa pēc 48 līdz 72 stundām.

3.1.3.3. Ādas biezumu injekcijas vietā mēra ar bīdmēru pirms injekcijas un atkārtotā apskatē.

3.1.3.4. Rezultātu interpretācija

Pastiprinātas reakcijas var viegli atpazīt pēc lokāla pietūkuma un sacietējuma.

Ādas sabiezējumu no 1,5 līdz 2 mm uzskata par pozitīvu reakciju uz *BST* testu.

3.2. **Salīdzinošs enzīmu imūnosorbcijas tests (*cELISA*)**

3.2.1. *Nosacījumi* cELISA *testa izmantošanai*

cELISA testu neizmanto sertifikācijai Kopienas iekšējai tirdzniecībai.

Liellopus, kam vienā no pārējiem seroloģiskajiem testiem, kuri noteikti šajā pielikumā, ir konstatēts pozitīvs rezultāts, var pakļaut *cELISA* testam, lai iegūtu apstiprinājumu pārējo seroloģisko testu rezultātu interpretācijai, īpaši, kad no brucelozes oficiāli brīvos vai no brucelozes brīvos liellopu ganāmpulkos nevar izslēgt antivielu savstarpēju reakciju ar citām baktērijām, vai lai izslēgtu tādu reziduālu antivielu izraisītas reakcijas, kas radušās vakcinācijas ar S19 rezultātā.

3.2.2. *Testa metode*

Testu veic saskaņā ar *OIE* Sauszemes dzīvnieku slimību diagnostikas testu un vakcīnu rokasgrāmatas sestā izdevuma (2008. gadā) 2.4.3. nodaļas B iedaļas 2. punkta prasībām.

▼M48

4. VALSTS ETALONLABORATORIJAS

4.1. **Uzdevumi un pienākumi**

►M55 Saskaņā ar direktīvas 6.a pantu noteiktās valsts references laboratorijas ir atbildīgas par: ◄

a) to izvērtēšanas pētījumu, kas parāda dalībvalstī izmantotās testa metodes ticamību, rezultātu apstiprināšanu;

b) maksimālo paraugu skaita noteikšanu, ko apvieno bankā ELISA komplektos;

▼**M48**

c) standarta sekundāro etalonu kalibrēšanu valstu standartserumam (“darba standarti”) attiecībā pret primāro starptautisko standartserumu, kas minēts 2.1. punktā;

d) visu antigēnu un dalībvalstī izmantoto ELISA komplektu partiju kvalitātes pārbaudēm;

e) sadarbību Eiropas Savienības valstu etalonlaboratoriju tīkla brucelozes diagnosticēšanai ietvaros.

▼**M55**

_____

▼M44

D PIELIKUMS

I NODAĻA

NO GOVJU ENZOOTISKĀS LEIKOZES OFICIĀLI BRĪVI GANĀMPULKI, DALĪBVALSTIS UN REĢIONI

A. No govju enzootiskās leikozes oficiāli brīvs ganāmpulks ir ganāmpulks, kurā:

(i) nav ne klīnisku, ne laboratorijas testa ceļā iegūtu pierādījumu par jebkādiem govju enzootiskās leikozes gadījumiem ganāmpulkā, un šādi gadījumi nav apstiprinājušies arī iepriekšējos divus gadus; un

(ii) visi dzīvnieki, kas vecāki par 24 mēnešiem, ir iepriekšējos 12 mēnešus negatīvi reaģējuši uz diviem testiem, kas saskaņā ar šo pielikumu veikti ar vismaz četru mēnešu starplaiku; vai

(iii) tas atbilst (i) punkta prasībām un atrodas reģionā vai dalībvalstī, kas ir oficiāli brīva no govju enzootiskās leikozes.

B. Ganāmpulks saglabā no govju enzootiskās leikozes oficiāli brīva ganāmpulka statusu, ja:

(i) ja ir izpildīti A daļas (i) punkta noteikumi;

(ii) visi dzīvnieki, ko pievieno ganāmpulkam, nāk no ganāmpulkiem, kas ir oficiāli brīvi no govju enzootiskās leikozes;

(iii) visi dzīvnieki, kas vecāki par 24 mēnešiem, turpina uzrādīt negatīvu reakciju uz testu, kas veikts saskaņā ar II nodaļu un notiek ar trīs gadu starplaiku;

(iv) ganāmpulkam pievienotie selekcijas dzīvnieki ar trešās valsts izcelsmi ir importēti saskaņā ar Direktīvu 72/426/EEK.

C. No govju enzootiskās leikozes oficiāli brīva ganāmpulka statuss ganāmpulkam jāatceļ, ja B punktā minētie nosacījumi netiek pildīti vai arī ja laboratorijas testu vai klīnisku pazīmju rezultātā rodas aizdomas, ka vienam vai vairākiem liellopiem ir govju enzootiskā leikoze un aizdomās turētais(ie) dzīvnieks(i) tiek nekavējoties nokauti.

D. Statusam jāsaglabājas atceltam, līdz tiek izpildītas šādas prasības:

1. Ja kaut vienam dzīvniekam no govju enzootiskās leikozes oficiāli brīvā ganāmpulkā bijusi pozitīva reakcija uz vienu no II nodaļā minētajiem testiem vai ja aizdomas par atsevišķa dzīvnieka infekciju šajā ganāmpulkāir pamatotas ar citiem apstākļiem:

(i) dzīvnieks ar pozitīvu reakciju un, ja tā ir govs, jebkurš no tās dzimušais teļš ir jānošķir no ganāmpulka nosūtīšanai uz lopkautuvi veterināro iestāžu uzraudzībā;

(ii) visiem dzīvniekiem ganāmpulkā, kas vecāki par 12 mēnešiem, ir negatīva reakcija uz diviem seroloģiskajiem testiem (ar vismaz četru, bet ne vairāk kā 12 mēnešu starplaiku), kas saskaņā ar II nodaļu veikti vismaz trīs mēnešus pēc pozitīvi reaģējošā dzīvnieka un tā iespējamo pēcnācēju nošķiršanas no ganāmpulka;

(iii) notikusi epidemioloģiskā izmeklēšana, kur iegūti negatīvi rezultāti, un visi ganāmpulki, kas epidemioloģiski saistīti ar inficēto ganāmpulku, ir tikuši pakļauti (ii) punktā izklāstītajiem pasākumiem.

▼M44

Tomēr kompetenta iestāde var piešķirt izņēmuma statusu, nepieprasot nokaut inficētās govs teļu, ja tas ticis atšķirts no mātes tūlīt pēc piedzimšanas. Šajā gadījumā teļš jāpakļauj 2. punkta (iii) apakšpunktā minētajām prasībām.

2. Ja no govju enzootiskās leikozes oficiāli brīvā ganāmpulkā vairāk nekā vienam dzīvniekam bijusi pozitīva reakcija uz vienu no II nodaļā minētajiem testiem vai arī, ja vairāk nekā viens dzīvnieks šajā ganāmpulkā tiek turēts aizdomās par inficēšanos, balstoties uz citiem iemesliem:

(i) visi dzīvnieki ar pozitīvu reakciju un, ja tās ir govis, arī to teļi, ir jānošķir no ganāmpulka nosūtīšanai uz lopkautuvi veterināro iestāžu uzraudzībā;

(ii) visiem ganāmpulka dzīvniekiem, kas vecāki par 12 mēnešiem, ir jāuzrāda negatīva reakcija divos testos, kas saskaņā ar II nodaļu jāveic ar ne mazāk kā četru un ne vairāk kā 12 mēnešu starplaiku;

(iii) citiem dzīvniekiem šajā ganāmpulkā pēc identifikācijas jāpaliek saimniecībā līdz 24 mēnešu vecumam, un pēc šī vecuma sasniegšanas tos ir jāpārbauda saskaņā ar II nodaļu, izņemot gadījumu, kad kompetenta iestāde atļauj tos oficiālā uzraudzībā tieši nosūtīt uz kautuvi;

(iv) ir tikusi veikta epidemioloģiska izmeklēšana, kur iegūti negatīvi rezultāti, un ikviens ganāmpulks, kas epidemioloģiski saistīts ar inficēto ganāmpulku, ir ticis pakļauts (ii) punktā minētajiem pasākumiem.

Tomēr kompetenta iestāde var piešķirt izņēmuma statusu, atļaujot nenokaut inficētās govs teļu, ja tas atšķirts no mātes tūlīt pēc piedzimšanas. Šajā gadījumā teļš ir jāpakļauj 2. punkta (iii) apakšpunkta prasībām.

E. Saskaņā ar 17. pantā noteikto kārtību un, pamatojoties uz saskaņā ar 8. pantu nodrošināto informāciju, dalībvalsti vai dalībvalsts daļu var uzskatīt par oficiāli brīvu no govju enzootiskās leikozes, ja:

a) ir izpildīti visi A daļas nosacījumi, un vismaz 99,8 % no ganāmpulkiem ir oficiāli brīvi no govju enzootiskās leikozes;

vai

b) dalībvalstī vai tās daļā iepriekšējos trijos gados nav apstiprinājies neviens govju enzootiskās leikozes gadījums un paziņošana par visiem audzēju gadījumiem, kas varētu būt radušies govju enzootiskās leikozes rezultātā, izmeklējot to cēloņus, ir obligāta, un

ja tā ir dalībvalsts, tad visi dzīvnieki, kas vecāki par 24 mēnešiem, vismaz 10 % pēc nejaušības metodes izraudzītu ganāmpulku iepriekšējos 24 mēnešos ir pārbaudīti un uzrādījuši negatīvus rezultātus saskaņā ar II nodaļu, vai

ja tā ir dalībvalsts daļa, tad visi dzīvnieki, kas vecāki par 24 mēnešiem, ir iepriekšējos 24 mēnešos saskaņā ar II nodaļu pārbaudīti un uzrādījuši negatīvus rezultātus saskaņā ar II nodaļu;

vai

c) jebkura cita metode ar ticamības likmi 99 % parāda, ka bijuši inficēti mazāk par 0,2 % ganāmpulku.

▼M44

F. Dalībvalsts vai dalībvalsts reģions saglabā no govju enzootiskā leikozes oficiāli brīva reģiona statusu, ja:

a) visi dzīvnieki, kas nokauti šajā dalībvalstī vai reģionā, tiek nodoti oficiālai pēcnāves apskatei, pēc kuras visi audzēji, kas varētu būt GL vīrusa rezultāts, tiek nosūtīti laboratoriskai izmeklēšanai;

b) dalībvalsts paziņo Komisijai par visiem govju enzootiskās leikozes gadījumiem reģionā;

c) visi dzīvnieki, kas pozitīvi reaģē uz jebkuriem II nodaļā minētajiem testiem, tiek nokauti un attiecīgie ganāmpulki tiek pakļauti ierobežojumiem līdz to statusa atjaunošanai saskaņā ar D daļu;

d) visi dzīvnieki, kas vecāki par diviem gadiem, ir pārbaudīti vai nu vienu reizi piecos gados pēc statusa piešķiršanas saskaņā ar II nodaļu, vai arī pirmos piecus gadus pēc statusa piešķiršanas saskaņā ar jebkuru citu kārtību, ar 99 % ticamību parādot, ka bijuši inficēti mazāk par 0,2 % ganāmpulku. Tomēr, ja dalībvalstī vai dalībvalsts reģionā nav reģistrēts neviens govju enzootiskās leikozes gadījums proporcijā viens ganāmpulks pret 10 000 vismaz 3 gadus, tad saskaņā ar 17. pantā noteikto kārtību var pieņemt lēmumu, ka kārtējo seroloģisko testu skaitu var samazināt, ja visiem liellopiem, kas vecāki par 12 mēnešiem, vismaz 1 % pēc nejaušības metodes izraudzītu ganāmpulku katru gadu pārbauda saskaņā ar II nodaļu.

G. Saskaņā ar 17. pantā noteikto kārtību dalībvalstij vai dalībvalsts daļai tiek atcelts no govju enzootiskās leikozes oficiāli brīvas valsts vai reģiona statuss, ja saskaņā ar iepriekš minēto punktu F veiktās izmeklēšanas rezultātā ir pierādījumi par nopietnām situācijas pārmaiņām attiecībā uz govju enzootisko leikozi dalībvalstī vai dalībvalsts daļā, kura ir atzīta par oficiāli brīvu no govju enzootiskās leikozes.

No govju enzootiskās leikozes oficiāli brīvo statusu var atjaunot saskaņā ar 17. pantā noteikto kārtību, ja ar šo pašu kārtību noteiktie kritēriji tiek izpildīti.

▼M57

II SADAĻA

GOVJU ENZOOTISKĀS LEIKOZES TESTI

Govju enzootiskās leikozes testus veic ar agara gēla imūndifūzijas testu (*AGID*), ievērojot A un B daļā minētos nosacījumus, vai ar enzīmu imūnsorbcijas testu (*ELISA*), ievērojot C daļā minētos nosacījumus. Agara gēla imūndifūzijas testu drīkst izmantot tikai atsevišķu paraugu testēšanai. Ja rezultāti rada nopietnas šaubas, veic papildu kontroli ar agara gēla imūndifūzijas testu.

AGID un *ELISA* testu standartizē attiecībā pret E05 serumu, kurš ir oficiālais ES standartserums un kuru piegādā

Friedrich-Loeffler-Institut
Federal Research Institute for Animal Health
OIE Reference Laboratory for Enzootic Bovine Leukosis (EBL)
Südufer 10
17493 Greifswald – Insel Riems
Vācija.

A. **Agara gēla imūndifūzijas tests govju enzootiskās leikozes noteikšanai**

1. Testā izmantotais antigēns satur govju enzootiskās leikozes vīrusa glikoproteīnus. Antigēns ir standartizēts attiecībā pret E05 serumu.

▼M57

2. Nosaka, ka valsts institūti, nacionālās references laboratorijas vai oficiāli institūti, kas izraudzīti saskaņā ar 6.a pantu, lai koordinētu govju enzootiskās leikozes testu diagnožu standartus un metodes, ir atbildīgi par laboratorijas standarta darba antigēna kalibrēšanu attiecībā pret E05 serumu.

3. Laboratorijā izmantojamos standarta antigēnus vismaz reizi gadā iesniedz valsts institūtiem, nacionālajām references laboratorijām vai oficiāliem institūtiem, kas izraudzīti saskaņā ar 6.a pantu, lai šos antigēnus pārbaudītu attiecībā pret E05 serumu. Izņemot šādu standartizāciju, izmantoto antigēnu var kalibrēt, izmantojot B daļā aprakstīto metodi.

4. Testos izmanto šādus reaģentus:

   a) antigēnu: antigēns satur specifiskus govju enzootiskās leikozes vīrusa glikoproteīnus, kas standartizēti pret E05 serumu;

   b) testa serumu;

   c) zināmu pozitīvu kontroles serumu;

   d) agara gēlu:

      — 0,8 % agara,

      — 8,5 % NaCl,

      — 0,05 M *Tris-buffer* pH 7,2;

      — 15 ml šā agara ievieto Petrī trauciņā ar diametru 85 mm tā, lai agara slāņa biezums būtu 2,6 mm.

5. Agara platē izveido testa sagatavi ar septiņām sausām iedobēm; testam ir vajadzīga viena centrālā iedobe un sešas iedobes lokā ap to.

   Centrālās iedobes diametrs: 4 mm

   Perifēro iedobju diametrs: 6 mm

   Attālums starp centrālo iedobi un perifērajām iedobēm: 3 mm

6. Centrālo iedobi piepilda ar standarta antigēnu. 1. un 4. perifēro iedobi (sk. B.3) piepilda ar zināmu pozitīvu serumu, 2., 3., 5. un 6. iedobi – ar testa serumiem. Iedobes piepilda, līdz pazūd menisks.

7. Tādējādi iegūst šādus daudzumus:

   — antigēns: 32 µl,

   — kontroles serums: 73 µl,

   — testa serums: 73 µl.

8. Inkubācija istabas temperatūrā (20–27 °C) noslēgtā mitrā kamerā ilgst 72 stundas.

9. Testa rezultātus var nolasīt pēc 24 un 48 stundām, taču galīgo rezultātu neiegūst ātrāk kā pēc 72 stundām:

   a) testa serums ir pozitīvs, ja tas izveido specifisku precipitācijas līniju ar govju leikozes vīrusa (*BLV*) antigēnu un pilnīgu identitātes līniju ar kontroles serumu;

   b) testa serums ir negatīvs, ja tas neveido specifisku precipitācijas līniju ar *BLV* antigēnu un neveido identitātes līniju ar kontroles serumu;

▼**M57**

c) reakciju nevar uzskatīt par skaidru, ja:

i) testa serums noliec kontroles seruma līniju virzienā uz *BLV* antigēna iedobi, neveidojot redzamu precipitācijas līniju ar antigēnu; vai

ii) ja to nevar uzskatīt ne par pozitīvu, ne negatīvu.

Ja reakcija ir neskaidra, testu var atkārtot, izmantojot koncentrētu serumu.

10. Var izmantot jebkuru citu iedobju konfigurāciju vai izkārtojumu, ja E05 serumu atšķaidījumā 1:10 negatīvā serumā var identificēt kā pozitīvu.

B. **Antigēnu standartizācijas metode**

1. Vajadzīgie šķīdumi un materiāli:

a) 40 ml 1,6 % agarozes 0,05 M Tris/HCl buferšķīdumā, pH 7,2 ar 8,5 % NaCl;

b) 15 ml govju leikozes seruma, kurā ir antivielas tikai pret govju leikozes vīrusa glikoproteīniem, atšķaidījumā 1:10 0,05 M Tris/HCl buferšķīdumā, pH 7,2 ar 8,5 % NaCl;

c) 15 ml govju leikozes seruma, kurā ir antivielas tikai pret govju leikozes vīrusa glikoproteīniem, atšķaidījumā 1:5 0,05 M Tris/HCl buferšķīdumā, pH 7,2 ar 8,5 % NaCl;

d) četri plastmasas Petrī trauciņi ar 85 mm diametru;

e) perforators ar diametru 4–6 mm;

f) standarta antigēns;

g) standartizējamais antigēns;

h) ūdens vanna (56 °C).

2. Procedūra

Agarozi (1,6 %), uzmanīgi karsējot līdz 100 °C, atšķaida Tris/HCl buferšķīdumā. Apmēram uz vienu stundu liek ūdens peldē 56 °C temperatūrā. Govju leikozes seruma atšķaidījumu arī liek ūdens peldē 56 °C temperatūrā.

Tad samaisa 15 ml agarozes šķīduma (kura temperatūra ir 56 °C) ar 15 ml govju leikozes seruma (1:10), ātri sakrata un katrā no abiem Petrī trauciņiem ielej 15 ml. Procedūru atkārto ar govju leikozes serumu atšķaidījumā 1:5.

Kad agaroze ir sacietējusi, izveido caurumus šādi:

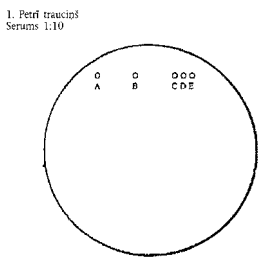

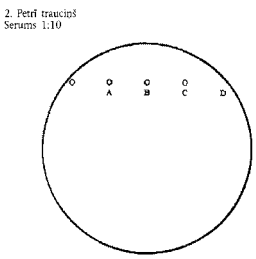

▼**M57**

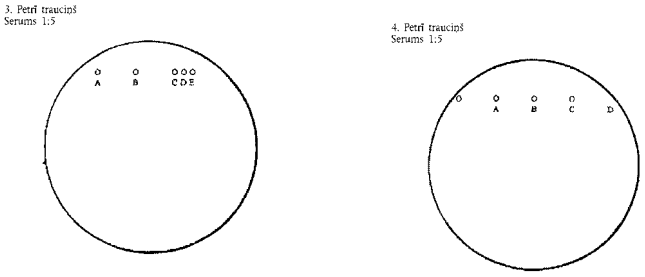

3. Antigēna pievienošana

a) 1. un 3. Petrī trauciņš:

i) A iedobe – neatšķaidīts standarta antigēns;

ii) B iedobe – standarta antigēns atšķaidījumā 1:2;

iii) C un E iedobe – standarta antigēns;

iv) D iedobe – neatšķaidīts testa antigēns;

b) 2. un 4. Petrī trauciņš:

i) A iedobe – neatšķaidīts testa antigēns;

ii) B iedobe – testa antigēns atšķaidījumā 1:2;

iii) C iedobe – testa antigēns atšķaidījumā 1:4;

iv) D iedobe – testa antigēns atšķaidījumā 1:8.

4. Papildu instrukcijas

a) eksperimentu veic ar diviem seruma atšķaidījumiem (1:5 un 1:10), lai panāktu optimālo precipitāciju;

b) ja precipitācijas diametrs abos atšķaidījumos ir pārāk mazs, serumu atšķaida vairāk;

c) ja precipitācijas diametrs abos atšķaidījumos ir pārāk liels un neskaidrs, izvēlas vājākās koncentrācijas serumu;

d) agarozes galīgā koncentrācija ir 0,8 %, bet seruma koncentrācija – attiecīgi 5 % un 10 %;

e) izmērītos diametrus ieraksta koordinātu sistēmā. Darba antigēns ir testējamais antigēns, kura diametrs atbilst standarta antigēnam.

▼**M57**

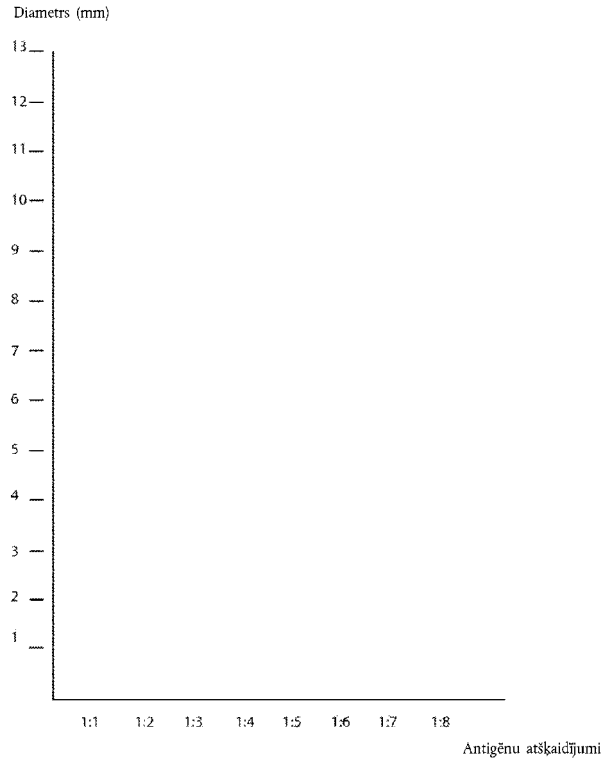

C. **Enzīmu imūnsorbcijas tests (*ELISA*) govju enzootiskās leikozes noteikšanai**

1. Izmanto šādus materiālus un reaģentus:

a) cietās fāzes mikroplates, kivetes vai citu cieto fāzi;

b) antigēnu fiksē pie cietās fāzes, izmantojot poliklonālās vai monoklonālās slimības antivielas, vai arī tās neizmantojot. Ja antigēnu saista tieši pie cietās fāzes, visi testa paraugi, kam konstatē pozitīvu reakciju, ir atkārtoti jātestē attiecībā pret kontroles antigēnu. Kontroles antigēniem jābūt identiskiem ar šo antigēnu, izņemot, ja nekonstatē *BLV* antigēnus. Ja antigēnus saista pie cietās fāzes, antivielas drīkst reaģēt tikai ar *BLV* antigēniem;

c) testējamo bioloģisko šķidrumu;

d) atbilstošu pozitīvu un negatīvu kontroli;

e) konjugātu;

f) izmantotajam enzīmam atbilstošu substrātu;

g) reakcijas apturēšanas šķīdumu, ja vajadzīgs;

h) šķīdumus testa paraugu atšķaidīšanai, reaģentu sagatavošanai un mazgāšanai;

i) izmantotajam substrātam atbilstošu nolasīšanas sistēmu.

2. Testa standartizācija un jutība

ELISA noteikšanai ir jābūt tik jutīgai, lai E05 serumu par pozitīvu atzītu desmit reizes lielākā atšķaidījumā (seruma paraugiem) vai 250 reizes lielākā atšķaidījumā (piena paraugiem), salīdzinot ar atšķaidījumu, ko iegūst no apvienotajos paraugos iekļautajiem atsevišķajiem paraugiem.

▼**M57**

Ja paraugus (seruma un piena) testē atsevišķi, E05 serumu atšķaidījumā 1:10 (negatīvā seruma) vai arī 1:250 (negatīvā piena) novērtē kā pozitīvu, ja to testē tādā pašā noteikšanas atšķaidījumā, kā atsevišķos testa paraugus. A daļas 2. punktā minētie institūti atbild par *ELISA* metodes kvalitātes kontroli, tai skaitā katrai ražošanas partijai nosakot apvienojamo paraugu skaitu, pamatojoties uz skaitu, kas iegūts E05 serumam.

3. Nosacījumi, ar kādiem *ELISA* testu izmanto govju enzootiskās leikozes noteikšanai

   a) *ELISA* testus var izmantot, analizējot seruma un piena paraugus;

   b) ja *ELISA* testus izmanto sertificēšanas nolūkā saskaņā ar 6. panta 2. punkta c) apakšpunktu vai, lai izveidotu un uzturētu ganāmpulka statusu saskaņā ar D pielikuma I sadaļu, seruma vai piena paraugu apvienošanu veic tā, lai testa rezultātus varētu neapšaubāmi attiecināt uz atsevišķiem dzīvniekiem, uz kuriem attiecas apvienotais paraugs. Visus apstiprinājuma testus veic paraugiem, kas ņemti no atsevišķiem dzīvniekiem;

   c) ja *ELISA* testus izmanto nefasēta piena paraugam, šo paraugu ņem no piena, kas ir savākts saimniecībā, kurā ir vismaz 30 % slaucamu piena govju. Visus apstiprinājuma testus veic seruma vai piena paraugiem, kas ņemti no atsevišķiem dzīvniekiem.

▼**M42**

E PIELIKUMS (I)

a) **Liellopu slimības**

— mutes un nagu sērga

— trakumsērga

— tuberkuloze

— bruceloze

— govju kontagiozā pleiropneimonija

— govju enzootiskā leikoze

— Sibīrijas mēris

b) **Cūku slimības**

— trakumsērga

— bruceloze

— klasiskais cūku mēris

— Āfrikas cūku mēris

— mutes un nagu sērga

— cūku vezikulārā slimība

— Sibīrijas mēris

▼**M42**

E PIELIKUMS (II)

— Aujeski slimība

— govju infekciozais rinotraheīts

— *Brucella suis* infekcija

— transmisīvais gastroenterīts

▼**M44**

F PIELIKUMS

1. paraugs

KAUŠANAI (1)/CILTSDARBAM (1)/RAŽOŠANAI (1) PAREDZĒTU LIELLOPU SUGAS DZĪVNIEKU VETERINĀRAIS SERTIFIKĀTS

Izcelsmes dalībvalsts: .....

Sertifikāta numurs (7)

Izcelsmes reģions: .....

Atsauces numurs uz sertifikāta oriģinālu (8)

A IEDAĻA

Nosūtītāja vārds, uzvārds un adrese: .....

.....

Izcelsmes saimniecības nosaukums un adrese: .....

..... (2)

Tirgotāja reģistrācijas numurs: ..... (3)

Savākšanas centra adrese un reģistrācijas numurs izcelsmes (1) vai tranzīta (1) dalībvalstī:

..... (3)

..... (3)

Veterinārā informācija

Es apliecinu, ka katrs no turpmāk aprakstītā sūtījuma dzīvniekiem:

1. tiek vests no izcelsmes saimniecības un apgabala, kas saskaņā ar Kopienas vai valsts likumdošanu nav pakļauts aizliegumam vai ierobežojumam dzīvnieku slimību dēļ, kuras skar liellopus;

2. ir no izcelsmes ganāmpulka, kas atrodas dalībvalstī vai tās teritorijas daļā

   a) kurā ir uzraudzības tīkls, kas apstiprināts: ar Komisijas Lēmumu../../EK (3);

   b) kura ir oficiāli atzīta par:

      — brīvu no tuberkulozes ar Komisijas Lēmumu../../EK (3);

      — brīvu no brucelozes ar Komisijas Lēmumu../../EK (3);

      — brīvu no leikozes ar Komisijas Lēmumu../../EK (3);

3. (3) ir ciltsdarbam (1) vai ražošanai (1) paredzēts dzīvnieks, kas:

   — pastāvīgi atradās, ciktāl tas ir izdibināms, izcelsmes saimniecībā pēdējo 30 dienu laikā vai arī kopš tā dzimšanas, ja tā vecums nepārsniedz 30 dienas, un šajā periodā minētajā saimniecībā nav ticis ievests neviens dzīvnieks no trešās valsts, ja vien tas nav ticis turēts izolēti no citiem dzīvniekiem saimniecībā,

▼M44

— ir no ganāmpulka, kas ir oficiāli atzīts par brīvu no tuberkulozes, brucelozes un leikozes, un tas ir ticis pārbaudīts saskaņā ar Direktīvas 64/432/EEK 6. panta 2. punktu 30 dienu laikā pirms tā izvešanas no izcelsmes saimniecības, iegūstot negatīvus rezultātus:

Pārbaude	Pārbaude nav nepieciešama šādai dzīvnieku kategorijai	Pārbaude nepieciešama jā/nē (4) (1)	Pārbaudes vai parauga noņemšanas datums
Tuberkulīna tests	Dzīvniekiem, kas jaunāki par sešām nedēļām		
Seruma aglutinācijas tests (6)uz brucelozi	Kastrētiem dzīvniekiem, kas jaunāki par 12 mēnešiem		
Leikozes tests	Dzīvniekiem, kas jaunāki par 12 mēnešiem		

4. (3) ir kaušanai paredzēts dzīvnieks no ganāmpulka, kas ir oficiāli atzīts par brīvu no tuberkulozes un leikozes, un tas ir:

— kastrēts (3),

vai arī

— nekastrēts un tiek vests no ganāmpulka, kas ir oficiāli atzīts par brīvu no brucelozes (3);

5. (3) ir kaušanai paredzēts dzīvnieks, kura izcelsmes ganāmpulks nav oficiāli brīvs no tuberkulozes, brucelozes un leikozes, un tas ir nosūtīts saskaņā ar Direktīvas 64/432/EEK 6.panta 3. punktu ar licenci Nr: . . . . . no saimniecības Spānijā, un tas ir ticis pārbaudīts 30 dienu laikā pirms tā nosūtīšanas no izcelsmes saimniecības, iegūstot šādus negatīvus rezultātus:

Pārbaude	Pārbaudes vai parauga noņemšanas datums
Tuberkulīna tests	
Seruma aglutinācijas tests (6) uz brucelozi	
Leikozes tests	

6. (11) saskaņā ar informāciju, kas ietverta oficiālā dokumentā vai sertifikātā, kura A un B iedaļas aizpildījis par izcelsmes saimniecību atbildīgs valsts pilnvarots veterinārārsts vai licencēts veterinārārsts, atbilst A iedaļas 1. līdz 5. punkta spēkā esošajām veselības prasībām, kuras tādēļ šajā sertifikātā nav norādītas

►(1) 7. (3) ir gaļas ražošanai paredzēts dzīvnieks, kura vecums nav sasniedzis 30 mēnešus un kurš nāk no ganāmpulka, kas oficiāli atzīts kā tuberkulozes, brucelozes un leikozes neskarts, un kurš nosūtīts saskaņā ar Direktīvas 64/432/EEK 6. panta 2. punkta e) apakšpunktu ar licences numuru ... ◄

B IEDAĻA

Kravas apraksts

Nosūtīšanas datums: .....

Kopējais dzīvnieku skaits: .....

Dzīvnieka(u) identifikācija:

Pases numurs	Pagaidu dokumenta numurs (dzīvniekiem, kas jaunāki par četrām nedēļām)	Oficiālā identifikācija (līdz 31.08.1999. kaušanai paredzētiem dzīvniekiem saskaņā ar Padomes Regulas Nr. 820/97/EK 4. panta 1. punktu)

Vajadzības gadījumā turpināt klāt pievienotajā sarakstā, ko paraksta un apzīmogo valsts pilnvarots vai licencēts veterinārārsts

►(1) M46

▼**M44**

Pārvadātāja reģistrācijas numurs (ja tas atšķiras no pārvadātāja, kas norādīts C iedaļā un/vai pārvadājuma attālums pārsniedz 50 km): .....

.....

Transporta līdzeklis: ..... Reģistrācijas numurs: .....

A un B iedaļu sertifikācija

Oficiālais zīmogs	Vieta	Datums	Paraksts (*)

Vārds, uzvārds un ieņemamais amats jāraksta ar lielajiem burtiem:

Veterinārārsta, kurā parakstās, adrese:

(*) Sertifikāta A un B iedaļa ir vai nu jāapzīmogo un jāparaksta **izcelsmes saimniecības oficiālajam veterinārārstam**, ja tā ir cita persona, nevis tas pats oficiālais veterinārārsts, kas paraksta C iedaļu

vai

jāparaksta **izcelsmes saimniecības pilnvarotajam veterinārārstam**, ja nosūtīšanas dalībvalsts ir ieviesusi uzraudzības tīkla sistēmu, kas apstiprināta ar Komisijas Lēmumu/.../.../EK

vai

jāparaksta **valsts pilnvarotajam veterinārārstam, kas ir atbildīgs par apstiprināto savākšanas centru** dzīvnieku nosūtīšanas datumā.

C IEDAĻA ([9])

Saņēmēja vārds, uzvārds un adrese: .....

.....

Galamērķa saimniecības ([1]) nosaukums un adrese vai arī atzītā savākšanas centra ([1]) nosaukums un adrese, kas atrodas galamērķa dalībvalstī (aizpildīt šo sadaļu drukātiem burtiem):

Vārds, uzvārds: .....

Iela: .....

Valsts/province: .....

Pasta indekss: ..... Dalībvalsts: .....

Transporta līdzeklis: ..... ([3])

Pārvadātāja reģistrācijas numurs (ja pārvadājuma attālums pārsniedz 50 km): ..... ([10])

Transporta līdzeklis: ..... Reģistrācijas numurs: .....

Pēc inspicēšanas kā to paredz nolikums, es apliecinu, ka:

1. iepriekš minētie dzīvnieki ir pārbaudīti (datums) ..... 24 stundu laikā pirms grafikā paredzētās nosūtīšanas un nav uzrādījuši klīniskas infekcijas vai lipīgas slimības pazīmes;
2. izcelsmes saimniecība un, attiecīgā gadījumā, apstiprināts savākšanas centrs un apgabals, kurā tie atrodas, saskaņā ar Kopienas vai nacionālo likumdošanu nav pakļauti nekādiem aizliegumiem vai ierobežojumiem dzīvnieku slimību dēļ, kas ietekmē liellopu sugas dzīvniekus;
3. Padomes Direktīvas 64/432/EEK noteikumi ir izpildīti;
4. ([3]) iepriekš minētie dzīvnieki atbilst papildus garantijām attiecībā uz:
   — slimību: .....
   — saskaņā ar Komisijas Lēmumu Nr.../.../EK;
5. dzīvnieki nepalika ilgāk par sešām dienām apstiprinātajā savākšanas centrā ([3]);

▶([1]) 6. pārbaudes laikā iepriekš minētie dzīvnieki bija derīgi pārvadāšanai paredzētajā braucienā saskaņā ar Direktīvas 91/628/EEK ([12]) noteikumiem.◀

▶([1]) **M47**

▼**M44**

C iedaļas sertificēšana

Oficiālais zīmogs	Vieta	Datums	Paraksts (*)

Vārds, uzvārds un amata nosaukums ar lielajiem burtiem:

Parakstītāja veterinārārsta adrese:

(*) Sertifikāta C iedaļa jāparaksta un jāapzīmogo oficiālajam veterinārārstam, kas atbildīgs vai nu par izcelsmes saimniecību,

vai

par atzīto savākšanas centru, kas atrodas izcelsmes dalībvalstī,

vai

arī par atzīto savākšanas centru, kas atrodas tranzīta dalībvalstī, kad tiek aizpildīts sertifikāts dzīvnieku nosūtīšanai uz galamērķa dalībvalsti.

Papildu informācija

1. Sertifikāts jāapzīmogo un jāparaksta no teksta atšķirīgā krāsā.
2. Šis sertifikāts ir derīgs 10 dienas pēc veselības inspicēšanas datuma, kas veikta izcelsmes dalībvalstī un minēta C iedaļā.
3. Šim sertifikātam nepieciešamās ziņas ir jāievada ANIMO sistēmā sertifikāta izsniegšanas dienā un vismaz 24 stundu laikā.

(1) Svītrot, ja nepiemēro.
(2) Nepiemēro, ja dzīvnieki ir no dažādām saimniecībām.
(3) Svītrot, ja nepiemēro.
(4) Netiek pieprasīts, ja ir ar Komisijas Lēmumu ___/___/EK apstiprināta uzraudzības tīklu sistēma.
(5) Netiek pieprasīts, ja dalībvalsts vai dalībvalsts daļa, kur izvietots ganāmpulks, ir atzīta par oficiāli brīvu no attiecīgās slimības.
(6) Vai jebkāds cits tests, kas apstiprināts saskaņā ar Direktīvas 64/432/EEK 17. pantu.
(7) Aizpilda izcelsmes dalībvalsts valsts pilnvarotais veterinārārsts.
(8) Aizpilda tranzīta dalībvalsts savākšanas centra valsts pilnvarotais veterinārārsts.
(9) Svītrot, ja sertifikātu lieto dzīvnieku pārvietošanai izcelsmes dalībvalsts robežās un aizpilda un paraksta tikai A un B iedaļu.
(10) Svītrot, ja pārvadātājs ir tas pats, kas minēts B iedaļā.
(11) A iedaļas 6. punkts jāparaksta savākšanas centra valsts pilnvarotajam veterinārārstam pēc dokumentu un identitātes pārbaudes dzīvniekiem, kas ierodas ar oficiālu dokumentu vai sertifikātu ar aizpildītām A un B iedaļām, citos gadījumos šis punkts izdzēšams.
►(1) (12) Šis paziņojums neatbrīvo pārvadātājus no viņu saistībām saskaņā ar spēkā esošajiem Kopienas noteikumiem, jo īpaši attiecībā uz pārvadājamo dzīvnieku piemērotību. ◄

►(1) **M47**

▼M44

2. paraugs

KAUŠANAI (1)/CILTSDARBAM (1)/RAŽOŠANAI (1) PAREDZĒTU CŪKU SUGAS DZĪVNIEKU VESELĪBAS SERTIFIKĀTS

Izcelsmes dalībvalsts: .....

Sertifikāta numurs (4)

Izcelsmes reģions: .....

Atsauces numurs uz sertifikāta oriģinālu (5)

A IEDAĻA

Nosūtītāja vārds, uzvārds un adrese: .....

.....

Izcelsmes saimniecības nosaukums un adrese: ..... (2)

Tirgotāja reģistrācijas numurs: ..... (3)

Savākšanas centra adrese un reģistrācijas numurs izcelsmes (1) vai tranzīta (1) dalībvalstī

..... (3)

..... (3)

Veterinārā informācija

Es apliecinu, ka katrs no turpmāk aprakstītā sūtījuma dzīvniekiem

1. tiek vests no izcelsmes saimniecības un apgabala, kas saskaņā ar Kopienas vai valsts likumdošanu nav pakļauts aizliegumam vai ierobežojumam dzīvnieku slimību dēļ, kuras skar cūkas;
2. (3) ir ciltsdarbam (1) vai ražošanai (1) paredzēts dzīvnieks, kas pastāvīgi atradās, ciktāl tas ir izdibināms, izcelsmes saimniecībā pēdējo 30 dienu laikā vai arī kopš tā dzimšanas, ja tā vecums nepārsniedz 30 dienas, un šajā periodā minētajā saimniecībā nav ticis ievests neviens dzīvnieks no trešās valsts, ja vien tas nav ticis turēts izolēti no citiem dzīvniekiem saimniecībā.

B IEDAĻA

Kravas apraksts

Nosūtīšanas datums: .....

Kopējais dzīvnieku skaits: .....

Dzīvnieka(u) identifikācija:

Šķirne	Dzimšanas datums	Oficiāla identifikācija

Vajadzības gadījumā turpināt pievienotajā tabulā, ko paraksta un apzīmogo pilnvarots veterinārārsts

▼M44

Pārvadātāja reģistrācijas numurs (ja tas atšķiras no pārvadātāja, kas norādīts C iedaļā un/vai pārvadājuma attālums pārsniedz 50 km): .....

.....

Transporta līdzeklis: ..... Reģistrācija: .....

A un B iedaļu sertifikācija

Oficiālais zīmogs	Vieta	Datums	Paraksts (*)

Vārds, uzvārds un ieņemamais amats jāraksta ar lielajiem burtiem:

Parakstītāja veterinārārsta adrese:

(*) Sertifikāta A un B iedaļa ir vai

nu jāapzīmogo un jāparaksta **izcelsmes saimniecības oficiālajam veterinārārstam**, ja tā ir cita persona, nevis tas pats oficiālais veterinārārsts, kas paraksta C iedaļu vai

jāparaksta **izcelsmes saimniecības pilnvarotajam veterinārārstam**, ja nosūtīšanas dalībvalsts ir ieviesusi uzraudzības tīkla sistēmu, kas apstiprināta ar Komisijas Lēmumu/.../.../EK vai,

jāparaksta **valsts pilnvarotajam veterinārārstam, kas ir atbildīgs par apstiprināto savākšanas centru** dzīvnieku nosūtīšanas datumā

C IEDAĻA ([6])

Saņēmēja vārds, uzvārds un adrese: .....

.....

Galamērķa saimniecības nosaukums un adrese (aizpildīt šo daļu drukātiem burtiem):

Vārds, uzvārds: .....

Iela: .....

Valsts/province: .....

Pasta indekss: ..... Dalībvalsts: .....

Pārvadātāja reģistrācijas numurs (ja pārvadājuma attālums pārsniedz 50 km): ..... ([7])

Transporta līdzeklis: ..... Reģistrācija: .....

Pēc inspicēšanas kā to paredz nolikums, es apliecinu, ka:

1. iepriekš minētie dzīvnieki ir pārbaudīti (datums) ..... 24 stundu laikā pirms grafikā paredzētās nosūtīšanas un nav uzrādījuši klīniskas infekcijas vai lipīgas slimības pazīmes;

2. izcelsmes saimniecība un, attiecīgā gadījumā, apstiprināts savākšanas centrs un apgabals, kurā tie atrodas, saskaņā ar Kopienas vai attiecīgās valsts tiesību aktiem nav pakļauti nekādiem aizliegumiem vai ierobežojumiem dzīvnieku slimību dēļ, kuras ietekmē cūkas;

3. Padomes direktīvas 64/432/EEK noteikumi ir izpildīti;

4. ([3]) iepriekš minētie dzīvnieki atbilsts papildus garantijām attiecībā uz:

   — slimību: .....

   — saskaņā ar Komisijas Lēmumu Nr.../.../EK;

5. dzīvnieki nepalika ilgāk par sešām dienām apstiprinātajā savākšanas centrā ([3]);

►([1]) 6. pārbaudes laikā iepriekš minētie dzīvnieki bija derīgi pārvadāšanai paredzētajā braucienā saskaņā ar Direktīvas 91/628/EEK noteikumiem ([8]).◄

►([1]) M47

▼**M44**

C iedaļas sertificēšana

Oficiāls zīmogs	Vieta	Datums	Paraksts (*)

Vārds, uzvārds un amata nosaukums ar lielajiem burtiem:

Parakstītāja veterinārārsta adrese:

(*) Sertifikāta C iedaļa jāapzīmogo un jāparaksta valsts pilnvarotajam veterinārārstam, kas atbildīgs vai nu par izcelsmes saimniecību vai par atzīto savākšanas centru, kas atrodas izcelsmes dalībvalstī, vai arī par atzīto savākšanas centru, kas atrodas tranzīta dalībvalstī, kad tiek aizpildīts sertifikāts dzīvnieku nosūtīšanai uz galamērķa dalībvalsti.

Papildu informācija

1. Sertifikāts jāapzīmogo un jāparaksta no teksta atšķirīgā krāsā.
2. Šis sertifikāts ir derīgs 10 dienas pēc veselības inspicēšanas datuma, kas veikta izcelsmes dalībvalstī un minēta C iedaļā.
3. Šim sertifikātam nepieciešamās ziņas ir jāievada ANIMO sistēmā sertifikāta izsniegšanas dienā un vismaz 24 stundu laikā.

(1) Svītrot, ja nepiemēro.
(2) Nepiemēro, ja dzīvnieki ir no dažādām saimniecībām.
(3) Svītrot, ja nepiemēro.
(4) Aizpilda izcelsmes dalībvalsts oficiālais veterinārārsts.
(5) Aizpilda tranzīta dalībvalsts savākšanas centra oficiālais veterinārārsts.
(6) Svītrot, ja sertifikātu lieto dzīvnieku pārvietošanai izcelsmes dalībvalsts robežās un aizpilda un paraksta tikai A un B iedaļu.
(7) Svītrot, ja pārvadātājs ir tas pats, kas minēts B iedaļā.
►(1) (8) Šis paziņojums neatbrīvo pārvadātājus no viņu saistībām saskaņā ar spēkā esošajiem Kopienas noteikumiem, jo īpaši attiecībā uz pārvadājamo dzīvnieku piemērotību. ◄

►(1) **M47**